РІК XLVI Ч. 3 БЕРЕЗЕНЬ — 1989 — MARCH No. 3, Vol. XLVI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

www.unwla.org

НАШЕ ЖИТТЯ
OUR LIFE

РІК XLVI, Ч. 3 БЕРЕЗЕНЬ — 1989 — MARCH No. 3, VOL. XLVI

Великодні побажання 1
Празник Воскресення Господнього — на крилах споминів 1
Гаївки-веснянки у Львові 1988 р. 2
Рукопис віршів Тараса Шевченка 3
Мара. Китичка підсніжків 4
З. Грицуляк. Не чекаю сліз від сина 4
І. Римарук... І заходять у вічність блукальці 5
В Україні пишуть: "А ми дивились і мовчали" 5
Звернення **Є. Сверстюка** до учасників вечора 6
Є. Сверстюк. Минають наші роки 7
Ґелемей. З Ніяґари 8
А. Солженіцин про український сепаратизм 8
В.Л. Боднарук. Роля школи українознавства у вихованні 9
Конкурс на стипендію з Фонду Е. Сташків 10
Комунікати СКВУ 11
Вісті з Централі 12
Думки з приводу імпрези НРЖ, **І. Чайківська** 15
Конкурс з Фонду Л. і П. Ковалевих 15
Калейдоскоп жіночого життя. Вісті з України. **Х.Г. Юзич.** 16
Надіслані книжки 17
Our Life Taras Shevchenko — the artist 18
O. Pylyshenko. Ukrainian Folk Singer 21
Getting along with your teen 22
Харчування. **Х. Навроцька.** 23
Х.Н. Чи передаємо традицію. Практичні поради. Золоті думки. 24
Дописи Відділів 25
Пожертви 28
Посмертні згадки 32
Нашим дітям 34

Редактор — *Уляна Любович*
Редактор "Our Life" — *Марта Бачинська*

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

На обкладинці. Афіша в 175-ліття Тараса Шевченка. Львів 1989 р. On the cover a poster commemorating 175 anniversary of Taras Shevchenko, Lviv, 1989.

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1988 Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

Головна Управа СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська, Іванна Рожанковська

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак — голова
Іванна Ратич — 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко — 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка — 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк — 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимишин — протоколярна секретарка
Марія Томорут — кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі — англомовна секретарка
Александра Кіршак — скарбничка
Марта Данилюк — фінансова секретарка
Ірина Куровицька — вільний член
Рома Шуган — вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Руснак — музейно-мистецька
Ольга Тритяк — виховна
Ліда Черник — суспільної опіки
Анна Кравчук — стипендій
Ірина Чайківська — пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина — Дітройт
Оксана Фаріон — Філядельфія
Леся Гой — Нью-Йорк
Марія Крамарчук — Північний Нью-Йорк
Татіяна Рішко — Нью Джерзі
Ірина Свистун — Огайо
Марія Наваринська — Чікаґо
Лідія Фіцапович — Нова Англія
Теодозія Кушнір — Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук — голова
Евгенія Новаківська — членка
Александра Качмар — членка
Анна Рак — заступниця
Евгенія Івашків — заступниця

*Люіза Сакс — парляментаристка

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

Postup Ukrainian Cooperative
Trading Society Limited
928 Mount Alexander Rd.
Essendon, 3040,
Australia

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly - except Aug. by UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE INC. 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003.

Postmaster: send address changed to OUR LIFE 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

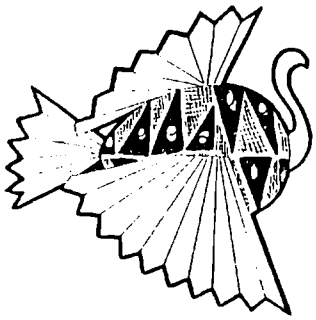

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

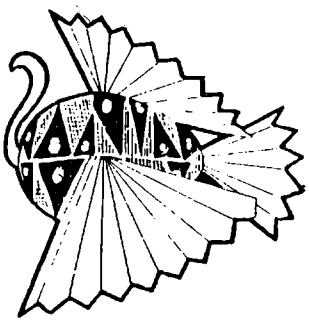

ПРЕЗИДЕНТА СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ — ЮРІЯ ШИМКА
ГОЛОВУ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ — МАРІЮ КВІТКОВСЬКУ
ПОЧЕСНИХ ГОЛІВ СУА — ЛІДІЮ БУРАЧИНСЬКУ І ІВАННУ РОЖАНКОВСЬКУ,
ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНОК СУА,
ОКРУЖНІ УПРАВИ СУА,
ВІДДІЛИ СУА,
ЧЛЕНОК І ВІЛЬНИХ ЧЛЕНОК СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ,
СКЛАДАЄМО ЇМ НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ!

ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПРАЗНИК ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО — НА КРИЛАХ СПОМИНІВ

Левко з нагоди рокових свят присилав нам спомини святочні "посланія", в яких пробивалось безмежне банування за рідною землею за молодими літами, що усі ми провели в нашому дорогому ніколи незабутньому Струсові — у нашій батьківській хаті...

Наведу тут частину спогадів Левка з нагоди Світлого Празника Воскресення Христового:

"Двадцять шостий раз приходиться нам святкувати іздалека від Вас, велике-рокове свято: Світлий Празник Воскресення Христового. Сказати 26 — то не шутка — але двадцять шість рази, — кожного року — святкувати це велике свято на чужині — а кожного року переживати і переносити цей невисловлений біль, що ти не між Своїми — це, Брате, таки не шутка.

Сиджу собі — і думаю про тих найменших, про ту малич, що вирощує на чужій землі, то видається мені, що не глядя на те матеріяльне добро їх, вони проте такі бідні — бідненькі і такими зістануть, бо не прийдеться їм оглядати величної краси нашої землі, коли не судитиметься їм тішитись тими ясними зорями нашого блакитного неба, коли не бачити їм срібнолентого Сяну, ні бистротечного Дністра, ні ревучого Дніпра і могутнього Дону.

А ось грядуть великі дні, велике рокове свято Воскресення Христового. Хто їм там виспіває тих прекрасних гагілок, не переживати їм таємних днів страстей Христових, не почути їм пресумного калатання, не збагнути їм сумних, пресумних, пісень страстних про Юду злочистивого, про те, як роздерлась церковна завіса, не збагнути їм величної і пресумної пісні "Благообразний Йосиф". Або єсть тамечки така душа великого серця, щоб змогла виспівати їм всю велич воскресного Кондака: "Се наречений святий День се День Господень, день суботень, празников празник, і торжество єсть торжеств в онь же благословія Христа во віки".

У страстний тиждень згадаємо Брате з найбільшою точністю як "старший Товариш Йосиф транспаренти ліпив, як у Страсти з незабутнім старшим братом Заяцем

Павлом, як ті чорні птахи увіхались у церковці і ці транспаренти на вікна прибивали, як сімсот світел у Церкві — Гробі палало, — як св. Крест із Розпяттям на долівку клали, молоденьким ясменем вінчали, лямпадками освічували, Плащеницю у Головах Розпятого закладали "Тогда Юда злочистивий" співали, не радісними дзвонами, але калаталами великого суму й поваги додавали "Благообразний Йосиф з хреста снял Пречистоє Тіло Твоє..."

А в три дні опісля: "Христос Воскрес із мертвих..." А рано-ранесенько ми з Дзьодзьом Великдень вітали з драбинястого воза, як бабахнули ми гепнувши каменюкою, аж шибка в домах дзвеніла — шарахнуло по лісу голосом, розбуджена птиця співом перше вітала великий празник ... Христос Воскрес!

Співайте Батечку і ми тут співатимемо на день 9-го квітня.

— У цьому письмі з 29/3 1961 р. пише Левко: "Від Ніцька долучаю тут Вам, батечку кавалок письма, яке я тут дістав від нього. Він сильно — моцно бажає знати, як там у Струсівській Землі його обителище держиться, а перед усе — якісь там мають бути два дуби, що їх Старенька Зося садила на пам'ять. —

Прошу простити, що надокучив Вам цим — базіканням — то я собі так гадаю, що і Ви "Юзю" час від часу літаєте думкою і душею по нашім Струсові — заходите до батьківської хати, і згадуєте своїх Батьків — Братів — Сестер, з якими Ви прожили радісні — щасливі свої юні Літа! Було колись — не вернеться — загуло сказало синє море — не вернеться ніколи.

Роман

Уривки з листа Романа Цегельського до Йосипа Гірняка з 24 березня 1972 р. Вони виростали разом в Струсеві, де батько Романа Цегельського був парохом, а батько Йосипа Гірняка дяком. Зберігаємо мову і правопис ориґіналу.

Лист з архіву Йосипа Гірняка з колекції Українського Музею в Нью Йорку.

Гаївки-веснянки у Львові 1988 р. Влаштовані Тов. Леви "Haiivky" Ukrainian Easter songs and dances in Lviv, 1988, presented by organization "Levy".

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

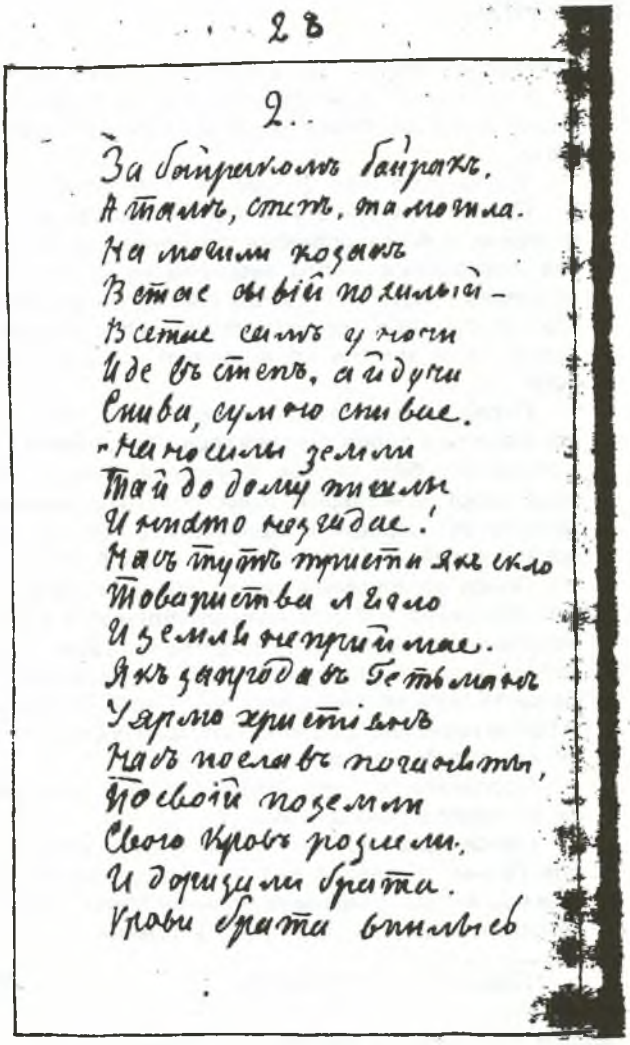

28

2.

За Бойрековою Байрачок,
А тамъ, степ, та й мочила.
На мочилі козакъ
Встає сивій похилій –
Встає сивій у ночі
Іде въ степъ, сайдучи
Сиві, сумно сивіе.
"Не носили земли
Тай до долу тягнуть
И ніхто не здибає!"
Нагъ тутъ тріснувъ як скло
Товариство лягло
И земля не прийняла.
Якъ закрутивъ Гетьманъ
Ударно христіанъ
Нагъ пославъ починать,
По своїй по землі
Своєго крові розлили.
И дорізали брати.
Крови брати вилились

29

И въ степу полягли
У могили закопали."
Тай дивовижъ, закурився
И пустивъ по сивій
Стивъ по сивій могилі.
Ни Днипру подивився
Тихо, тихо рипавъ
Сивий дуби голосили,
За зимою орли на селі
Круги степами шугали,
Трупи тіхъ сивихъ стерегли,
Кривавилися козаки,
За трусився Байракъ,
А могила заточила.

3

Мени однаково чи буду
Жить въ Украіни чи ни
Чи хто згадає, чи забуде
Мене въ сиву неділоньки
Однаково сивого меня.
Въ неволі вирість менше тут...

30.

И не заплачуть своїми
Въ неволі помруть умру.
И все за собою заберу.
Мало слиду не по мени
На нашій славній Украіни.
И не по мени батько у селі,
Не скаже сынові, молись
Молись сину за вкраіну
Много замучили колись."
Мени однаково, чи буде
Той сынъ молитись за мене,
Мени однаково мені
Якъ Украіну у мене люде
Пристелять гидоки, и въ очи
Вдову окрадену здубать!
Якъ не однаково мени!

Рукопис віршів Тараса Шевченка. Відбитка з т.зв. "захалявної" або "Малої книжки". Вірші писані в роках заслання 1847-1850.

КИТИЧКА ПІДСНІЖКІВ

Цього року Великдень припадав ранньою весною. Надворі було холодно хоча сонце світило ясно і на небі не було ні хмаринки.

Орися мала дивне почуття безрадности, бо за ті гроші, які висипала із гаманця на стіл, не могла купити ані солодкого печива, ані навіть одного яйця на базарі. Тому згорнула гроші назад у гаманець, одягнула на себе синю кимсь подаровану суконку і вийшла на вулицю. Холод пронизував її, але молода кров не давала за вигране.*

В нових совєтських умовах життя чулася глибоко пригнічена, позбавлена всього того, чим жила дотепер. Була розлучена з сім'єю, не знала, куди ділися усі знайомі, товариші студенти, з якими так тісно було получене її дотеперішнє життя. Залишена була сама собі.

Орися ішла вулицями і думала над тим, як же їй відзначити сьогодні це велике свято. Проходячи повз базарчик, на розі вулиці вона помітила білявого хлопчину, що тримав у руках гарно зв'язані китички підсніжків. Підійшла до нього, нахилилася над квітами і почула запах чогось такого рідного дорогого, що забула за свою нужду. Вийняла останнього карбованця і з радістю віддала його за цю китичку квітів. Вони нагадували їй далеке підгірське село, де пройшло її дитинство та де розпочала свою першу працю учительки в початковій школі.

Як часто отримувала різні польові і лісові квіти з рук маленьких її учениць, що з такою щирістю та любов'ю обдарували її ними. Вони засипували квітами її стіл, навипередки тулилися до неї на перерві і називали чомусь "Маткою Боскою". Все це пригадувалося немов у сні. Душею шарпнув біль — яка їх доля тепер? А може вони вивезені далеко від рідної землі, що тільки на ній ростуть такі прекрасні квіти.

Треба було піти до церкви, але куди?

Орисі говорили, що за п'ять кілометрів від міста є церква, в якій відправляє священик, що не підписав православ'я, тобто зверхництва московського патріярха. І Орися скерувала свої кроки до цієї церкви. За думками, що настирливо пересувалися в її голові, не стямилася, коли пройшла таку далеку дорогу.

Серед зелених дубів, схована у їх коронах, стояла маленька дерев'яна церковця. Приспішила кроку і опинилась біля церкви. Кругом не було ні живої душі, двері були закриті. Вона натиснула на клямку і увійшла до середини. Здивувалась, бо там було повно людей. Всі стояли тісно один біля одного.

Орися приклякнула перед образом Матері Божої, положила у її стіп китичку підсніжків і почала молитися. Молилась вона за долю тих дітей, що там колись у школі дивилися на неї з такою любов'ю. Просила Бога за їхню долю, за те, щоб їх ніколи не забрали насильно з рідної землі, щоб їх серце ніколи не зазнало болю розлуки з нею.

Пролунали останні звуки "Христос Воскрес" і люди почали розходитись.

Орися ішла остання. Її серце було спокійне. У стіп Пречистої лежала китичка білих підсніжків, а з ікони дивилось усміхнене обличчя Матері Божої — покров і надія тих, що просять помочі.

*галицьке — не піддавалася.

Мара

З ГРИЦУЛЯК

Марті Ясінській на пам'ять про Львів 19.5.88

НЕ ЧЕКАЮ СЛІЗ ВІД СИНА

Діти, діти! Радість і надія,
Біль, тривога, страх, передчуття...
Хто від цього рано не сивіє,
Той не знає, що то є життя.

Ти, Мартусю, плакала у Львові,
Як почула пісні старини.
Видно, ніжна крихітка любові
Піднялася в серці з глибини.

Ти зросла на чужині далекій,
Але тягне щось Тебе на Схід.
Звідки знає молода лелека,
Як летіти через білий світ.

Мій синочок виріс серед степу
На піднятій плугом цілині,
Але він байдужий до вертепу,
Не хвилюють батькові пісні.

Хто тут винен? Берія чи Сталін,
Чи нові правителі Кремля,
Що від мене діти не пізнали,
Де лежить знівечена земля.

Ні, не сліз чекаю я від сина,
Як почує вічний "Заповіт".
Хоч би знав, як пахне полонина,
Хоч би "Думи" залишили слід.

Хай би серце хоч би раз стиснулось,
Як почує десь пасхальний дзвін
Хай би то, що було і минулось,
Хоч би раз зігнуло — го в поклін.

Так, Мартусю, сліз Твоїх перлини
Впали в серце моє аж на дно
І тепер я чую що-хвилини,
Як від жалю корчиться воно...

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів США - Нью Йорк, Н.Й. США.

ІГОР РИМАРУК

...І ЗАХОДЯТЬ У ВІЧНІСТЬ БЛУКАЛЬЦІ

ви хто щедро платив на відомий мотив
дань усім одноденкам
а на кручу зіниці камінні котив
не кляніться Шевченком

хоч насунули смушком собі на чоло
правдолюбіє кволе —
там де триста як скло товариства лягло
не було вас ніколи

під воротами звідки нема вороття
попіл гримав у груди —
п'ястуком каяття обчухрали життя
вас і завтра не буде

ані вдень ні вночі піднебесні ключі
не дістать окоренком —
недарма шукачів що ішли при свічі
ви лякали Шевченком

та не клятви кликуш і не платний кунтуш
у Шевченковім спадку —
а кошуля катуш а незгашених душ
піднебесна загадка

і хоча шукача водномить від ключа
ви плечем одітрете
але світить йому молоденька свіча
та що з "Автопортрета"

Автор — молодий поет з України, який відвідав США.

Тарас Шевченко. Автопортрет зі свічкою. Папір, офорт, акватинта. 1860 р.
Taras Shevchenko. Self-portrait with candle. Etching, aqautint, 1860.

В Україні пишуть

"А МИ ДИВИЛИСЬ І МОВЧАЛИ"...

Колись малим почув я від матері, що є така свята книга "Кобзар", написана Шевченком. Відтоді й почав мріяти на березі Ворскли, де б її дістати. Та й дізнатися, хто ж він такий, той "святий Шевченко".

З-за пагорбів біліла Опішня. Там гончарі виробляли з глини невеличкі скульптури, і розходилися вони по ярмарках, по оселях людських. Так увійшов Шевченко і в батьківську хату.

Кати мого народу завжди тремтіли перед Шевченковим словом. У роки революції портрети співця народу вивішували на тополях, бо він закликав до боротьби за волю. Денікінці, увірвавшись до Києва, розбили пам'ятник Кобзареві — їх лякало поетове слово. А польські окупанти дотрощили постамент Шевченка.

Готуючи "Кобзаря" до виходу у світ, різні цензори начебто змагалися один з одним: хто краще "процідить" через цензорське "сито" Шевченкову творчість. Так, у недавні часи "брежнівського тронування", зокрема в 1977 році, вилучили з "Кобзаря" такі твори, як "Розрита могила", "Чигирине, Чигирине...", "Великий льох", "Стоїть в селі Суботові...", "Іржавець", "Якби то ти, Богдане п'яний". А у Москві, між іншим, на той час видрукували 4-томник творів Т.Г. Шевченка російською мовою (у популярній бібліотеці журналу "Огонек") і там цим творам, за винятком одного, знайшлося місце.

Отже, таке цензурне насильство над Кобзаревим словом чинив не хтось там "згори", а ми самі, які з такою легкістю зрікалися своєї мови, своїх традицій, своєї культури. Я не раз письмово звертався до відомих українських письменників і літературознавців, котрі були причетні до видання "обсмиканого" "Кобзаря", але жодної відповіді не отримав.

А втім, що вони могли мені відповісти, коли у брежнєвсько-сусловські часи нерідко накладали "табу" на все талановите й чесне. Чи то раніше написане, чи то вже в наші дні, як то сталося із "Собором" Олеся Гончара.

"А ми дивились і мовчали"... То ніби про нас сказано.

А слово Тараса Шевченка нині живе й бореться за волю, за правду. Воно не знає кордонів. Воно вічне. Бо чесне, бо істинне.

Камінь-Каширський Волинської області.

І. КАССАЛА
юрист

Передрук "Радянська Україна" 28.І.1989.

ЗВЕРНЕННЯ ЄВГЕНА СВЕРСТЮКА ДО УЧАСНИКІВ ВЕЧОРА НА ЙОГО ПОШАНУ, ЩО ВІДБУВСЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ 11 БЕРЕЗНЯ 1989 Р.

11-го березня 1989 р. 90-ий Відділ СУА ім. О. Степанів у Філядельфії відзначив 60-ліття Євгена Сверстюка. З життям і творчістю автора познайомила присутніх д-р Лариса Залеська-Онишкевич. Надія Світлична висвітлила прозірки та розповіла про особисті зустрічі з автором. Також передала звукозаписи поезій у виконанні Євгена Сверстюка. На закінчення бандурист Петро Гурський заспівав декілька настроєвих пісень. Модератором була голова Відділу Віра Кліш. На вечорі були присутні: син — д-р Андрій Сверстюк з дружиною Марією.

"Звернення до українських жінок" Євгена Сверстюка — з приємністю передаємо читачам "Нашого Життя".

Евген Сверстюк *Evhen Sverstiuk*

Дорогі мої, рідні, знайомі і незнайомі, вся моя маленька і велика філядельфійська рідня!

Андрій запросив мене від Вашого імені до телефонічної присутності на ювілейному, чи просто на моєму літературному вечорі у загадковій для мене Філядельфії. Спершу я налякався — чи не забагато честі як на одну особу. А потім подумав, що літературні вечори за океаном чейже відрізняються від наших — відсутністю сентиментального солоду і того узвичаєного фальшу, коли вшановуваній особі приписують заслуги, яких не було, і твори, яких ніхто не читав. Літературний вечір може навіть залишити почуття катарзису — завдяки сублімованій ідеалізації поетичних образів шляхетними людьми, в устах яких усі слова звучать шляхетно.

Признаюсь Вам, я ніколи не був на учтах, де б мене вшановували, якщо не рахувати 13 грудня 1978 року в Кучинському таборі 36. На той час жорстоко суворий режим вже послабшав, нас залишалось небагато, в усякому разі за "саркофагом" (так називали фантастичний витвір — довжелезну шафу, в якій зеки тримали свій харч і постіль) — зібрались люди нашого кола: 3 чи 4 українці, 2 вірмени, литовець, росіянин, естонець, єврей.

Приготовились заздалегідь; з подарунками було, найменше клопоту — скромність нам особливо імпонувала. Начальство теж підготовилось: воно прислало свого найкращого капітана з трьома прапорщиками, які поставали збоку і стояли. Пригадую, Сергій Ковальов обурився і запитав про стид, але я їх благодушно захищав: який же стид на такій службі? Це всі розуміли — їм сказано мовчки стояти і вистояти до кінця.

За таких умов промови були небагатослівні, очі — промовисті, щирі серця, потиски рук короткі і тверді. Мені навіть чимось подобалась ця почесна варта, що відтінювала суворість буднів і час. Зрештою, тюрма від самого початку імпонувала якоюсь своєю правдою — одвертістю підслуховування і підглядання.

Здається, естонець промовляв навіть рідною мовою — так для кожного щиріше, а зміст і так ясний із потиску рук. Ми випили свій чай, усім нам було добре і чисто.

Взагалі я часто бував під градом напасті — то з університету виключали, то з усіх робіт звільняли, то вироки читали (коли обвинувачувальний вирок писали, то цей витвір тюремної мислі треба слухати аж чотири рази), то в газетах поносили. Все ж таки мушу сказати, що було мені легше, ніж багатьом іншим. І студенти, і співробітники інституту, і навіть конвоїри потаємно співчували, у всякому разі позирали на книжку з церквою на обкладинці на судейському столику.

Тож зашпори від життєвої хуги глибоко зайшли і виробили надійний імунітет проти всяких похвал. Закидів собі я міг би зробити чимало, а от на торзі марнослав'я виступати нема з чим. Якщо ти успадкував зовнішність і силу, якщо вибив життєвий почерк, якщо не здрібнився, не розмінявся і не продався — то тебе просто Бог милував. Які ж тут особливі заслуги?

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

Я довго був у задушливій атмосфері громадської пасивності, коли ти — лише студент, лише вчитель, лише аспірант, коли несеш мінімальний обов'язок. При такому навантаженні духовна мускулатура не розвивається, і людина до свого призначення не підіймається. Тільки робота на повну силу і навіть понад силу дає людині радість (і втіху).

Ми все списуємо на обставини. То правда — ми студіювали предмети, до яких серйозно не ставились, здавали екзамени, як спортивні вправи, конспектували книги без інтересу до них і писали дослідження дрібні й неістотні. Такі обставини розбещують людину, і якщо вона сама не вибере собі важкого ярма на шию, то пробіжить по життю порожняком по реп'яхах медалей, (*) і чинів.

Українець без ярма, якщо його край у ярмі, — то не особа. Ярмо має бути важким і постійним. Але коли у тебе є хист — ти його можеш назвати радістю творчості, а розплату за творчість — осяйним стражданням. Це доля людини на землі — витерпіти все і подякувати Богові за ту долю, яку тобі суджено. І що важливо — треба бути гідним своєї долі.

Але треба пам'ятати про тих, з Нагірної проповіді, святеників, які напускають на себе міну, коли постять. Кожному припадають сонячні галявини і дармові розсипи радості. Вся штука в тому, щоб берегти, сіяти і культивувати їх на своїй ниві. Проста штука життя в тому, щоб наповнити енергією, працею і віддачею кожну хвилину життя. Як часто мені не давалась ця (проста) штука, як часто я чув питання: "Чого ти такий сумний?". Попробуй бути веселим все своє життя!

Ці думки здаються мені актуальними зараз, коли проходимо оживлений і освітлений надією відрізок дороги, а разом з тим усвідомлюємо, що на цій дорозі потрібний великий (*). Попереду немає нових квітів. Позаду — великі апокаліптичні руїни і спустошення на землі і в серцях. Та жити треба гідно і за цих умов — сміятись і радіти.

Може, ніколи ще в історії з такою очевидністю не збувались пророцтва. Може, ніколи ще не давався нам такий урок християнської мудрості — живи в радості. Не має значення прогноз для планети, твоя роль вічно однакова — світитись і любити на своєму відрізку дороги. І прожити свій день, як день останній.

Зараз нам в Україні приносить радість почуття знову знайденої рідні за океаном. Дарма що не Ви, а ми — бідні родичі. Ми стали нечутливими до власності — адже ми все даром (*). А втім, і ми дечим багаті. Талантів у нас так багато, що і ліку їм нема. Добрих людей стільки, що й не знаєш про них. Безгосподарно розсипані наші багатства, може, зійдуть гарними талантами в добру годину (*).

Кажуть, що там, у ваших широтах, люди привітно усміхаються один одному, навіть незнайомі. Я схиляюсь перед усіма — добрими, ласкавими і мудро відданими високим ідеалам. Особливо мені хочеться поклонитись сьогодні жінкам, які творять навколо себе чарівний куточок України, де б вони не були, — Мадоннам мого краю, що крізь світову хугу зберегли і бережуть честь і добру славу того краю. Учителькам, що несуть (леліють), і передають усім живим навколо себе традицію, добрий звичай і дух.

О, скільки муз таких на світі —
у кожнім городі, повіті! —
укрили б зверху вниз Парнас, —

писав Котляревський, і це досі — правда. Адже є у нас вчительки, які за каторжних умов праці в зросійщеній школі виховують дітей так, що діти приходять на екзамен з польовими квітами і у вишиваних сорочках.

Наш найбільший поет найбільше звеличав українську матір. Схиляюсь перед цим образом в нашу чорнобильську епоху і вірю в диво.

Якщо буде оновлення і відродження, то - через матір. Кланяюсь вам.

27 лютого 1989 року Київ (телефоном).

* нерозбірливо.

ЄВГЕН СВЕРСТЮК

Минають наші роки
минають наші сили
і минає наш кінь
яким об'їжджають суджене
а з ним і шанси наші минають.

А ми втішаємось
що день минув безслідно і безболісно
і надіємось
що так минуть літа неволі
і прийде чиста година
(зітхнути і чисто заснути)

Ми покоління відречених
ми покоління приречених
світити самоспаленням
крізь безоку ніч

і зігрівати
вічні зерна
добрих начал
і живити надію
що злий посів
по нас
крізь нас
пройде безслідно
по дорозі
в країну правди і добра

V. 80

Із збірки, яка готується до друку, як видання ОУП "Слово"

З НІЯГАРИ

Хто мені *надасть*
такі
права,
Щоби мав над *світом*
певну
владу,
Чи знайду *колись*
такі
слова,
Щоби в *душу*
впали
водоспадом?

Я б тоді зібрав своїх людей
На ґранітні скелі Ніягари
І, набравши духу, крикнув: — "Гей!..
Чи мене ви чуєте з-за хмари?

Люди! Гляньте, як оцей ґраніт
Закував навіки дикі сили!
А тепер дивується ввесь світ
І народ збирається на брили.

Патріоти! Я вас тут зібрав
Не для того, щоб красі вклонитись...
Хочу я, щоб кожний з нас те знав,
Що й в кайданах можна не скоритись!

Україно! Ти своїх синів
Розкидала геть по всьому світу...
Скільки ж треба ще Тобі віків,
Щоб звершити волю "Заповіту"?

Щоби став господарем народ,
На землі, знівеченій катами!
Щоб не смів якийсь там ідіот
Знов копати яму під церквами!

Опалили атомним вогнем,
На хресті розп'яли Україну.
Що ж ми рідним внукам віддаєм?
Віддаєм отруєну руїну..

То ж направим, скільки маєм сил
в русло ще одної Ніягари!
Люди, що зібрались серед брил
Чи мене ви чуєте з-за хмари?

Сили наші, мов цей водоспад,
Прорубають в горах горловину,
Захлиснеться в вирі супостат
І засяє знову Україна!

То ж зливайтесь краплі у струмки
А струмки в могутні водоспади!
Хай вам Бог поможе навіки
Досягти і єдності і влади!"

* * *

Загримів ще дужче Ніягар
Мов підтримав голос мій до світу,
А за ним скрізь тисячі фанфар:
"І вставайте!"... — хори — і "Порвіте"!

ҐЕЛЕМЕЙ

А. СОЛЖЕНІЦИН ПРО УКРАЇНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ

В кінці минулого року Александру Солженіцину сповнилося 70 років. З цієї нагоди нижче містимо переклад з російської мови його думок про російсько-українські взаємини, поміщені в збірнику "Переводы" Е. Ільїної — Абросим.

Редакція

...Ми вже давно не говоримо — "українські націоналісти", ми говоримо тільки "бандерівці", і це слово стало в нас настільки лайливим, що ніхто і не думає розібратися в суті. (Ще кажемо — "бандити" за тим вже нами засвоєним правилом, що всі в світі, хто убиває за нас — "партизани", а всі, хто убиває нас — "бандити", починаючи з тамбоських селян 1921 року)...

...Чому нас так дратує український націоналізм, бажання наших братів говорити і дітей виховувати та й вивіски писати своєю мовою? Якщо ми вже не злилися до кінця, якщо ми в чомусь різні (досить того, що це відчувають вони, менші) — дуже гірко! А коли це вже так, коли вже втрачено час і більше всього втрачено в 30 й 40-ві роки, загострено більше всього не при цареві, а після царя! — Чому нас так дратує їхнє бажання відділитися? Нам шкода одеських пляжів? Черкаських фруктів?

Мені боляче писати про це: українське і російське поєднання в мені і в крові, і в серці, і в помислах. Але великий досвід дружнього спілкування з українцями в таборах відкрив мені, як у них наболіло. Нашому поколінню не уникнути заплатити за помилки старших.

Тупнути ногою і крикнути "моє"! — найпростіший шлях. Незмірно трудніше вимовити: "Хто хоче жити — живіть!" Не можна в кінці XX ст. жити в тому уявному світі, в якому зламав голову наш останній недалекий імператор.

Як не дивно, але не збулося передбачення Передового Вчення, що націоналізм в'яне. У вік атому і кібернетики він чомусь розцвів. І наближається час, подобається це нам чи ні, — платити по всіх векселях про самовизначення, про самостійність — самим платити, а не ждати, що будуть палити за нас на вогнищах, топити в ріках і обезголовлювати. Велич нашої нації ми мусимо показати не величезністю території, не числом підопічних народів, а величчю вчинків. І глибиною оранки того, що нам залишиться за відрахуванням земель, які не захочуть із нами жити.

А. СОЛЖЕНІЦИН

Українські Вісті, Дітройт 12 лютого 1989.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

РОЛЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА У ВИХОВАННІ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ В АМЕРИЦІ.

Беручи під увагу, що сьогодні діти українського походження, які ходять до суботніх шкіл українознавства, це вже більшістю друге покоління народжених в Америці, то важливість шкіл українознавства у вихованні цих дітей в українському дусі є надзвичайно велика.

Коли ми говоримо про ролю суботньої школи українознавства у вихованні української дитини в Америці, то мусимо взяти до уваги такі факти:

1. Діти, які ходять до суботніх шкіл, це більшістю вже внуки приїжджих до Америки українців.

2. Ці діти більшістю живуть поза межами українського центру і міста, часто у віддалі 20 до 40 миль.

3. Батьки цих дітей часто говорять між собою по-англійському.

4. Нераз трапляється, що в домашнім завданні може помогти тільки бабуся або дідусь, якщо вони існують і цікавляться вихованням внуків.

Тому, що багато молодих батьків відійшло від української громади з різних причин — чи щоб включитися на 100% в американське життя, чи просто їм затяжко чи невигідно їздити що-суботи та ще й платити за науку, — число учнів в суботній школі щораз зменшується. Для прикладу можна взяти Школу Українознавства товариства "Рідна Школа" в Чікаґо, яка існує від 1950 року. В 1950/51 шкільному році було 68 учнів; число учнів щороку збільшувалося і в 1969/70 році було 740 учнів. Після цього року число учнів почало падати. Останні три роки, 1985-88, число учнів в середньому є 290-270.

З цього видно, що велике число дітей українського походження не ходить до школи українознавства і не бере участи в житті української громади. Тому є дуже важним поставити школу українознавства на найвищий рівень, щоб діти, які навчаються в цій школі, винесли якнайкраще знання української мови, літератури, історії, культури. Тільки ці учні запевнять майбутнє існування і свідомість української громади в Америці.

Немає сумніву, що як перестане існувати українська суботня школа, де діти вивчають українську мову й культуру впродовж 11-ти чи 12-ти років, то перспективи на майбутнє української громади є дуже сумні. Очевидно, що роля української церкви та роля молодечих організацій є дуже важна, але ці інституції *не можуть* заступити української школи.

Сьогодні, щоб ширити правду про Україну, щоб відрізнити її історію і мову від російської, треба це робити через американську пресу, телевізію, через контакт з місцевим, стейтовим і державним урядом. Щоб це було ефектовне, потрібне знання і факти, а найбільше — треба *хотіти* передати правду про Україну. Отже, молода людина мусить мати відповідне знання. Таке знання і охоту може дати їй школа українознавства.

Часто чується критику школи українознавства: що програма перестаріла, що немає відповідних матеріялів, що немає компетентних учителів. В критиці часто буває багато правди. Є дуже важне, щоб напрям в школі давала компетентна, професійна людина, а не людина яка якраз без праці, але говорить по-українському! В такій ситуації тяжко втримати якийсь стандарт і рівень школи зовсім падає.. Батьки, яким залежить, щоб їхні діти не тратили часу, коли зауважать, що діти малощо користають з науки, перестають возити дітей до української школи, особливо коли така школа є далеко від дому дитини.

Учителі є дуже важні, бо від них залежить скільки скористає учень з науки. Це знову ж, по можливості, повинні бути професійні сили, які закінчили відповідні студії і вміють цікаво передати свій предмет учням. Треба присвятити більше уваги у виборі учителів і не легковажити цим. Учитель, по можливості, повинен бути активним у праці української громади і давати живий приклад своїм учням. А батьки і вся громада повинні *шанувати* учителів за їхню віддану працю на користь української громади.

Роля батьків у школі українознавства є дуже важна, бо це якраз батьківський комітет, який дбає про фінансове забезпечення школи. Крім цього обов'язку, потрібно, щоб батьківський комітет також дбав про придбання додаткових фондів, щоб видати нові матеріяли для учнів — чи то нові підручники, чи книжки мовних вправ, написаних спеціяльно для сучасних учнів українознавства, з їхнім обмеженим знанням української мови. Дуже добру серію таких книжок видано в Канаді для двомовних шкіл в Альберті, але вони є тільки до 6-ої кляси. Нам потрібні ще матеріяли для 7-ої до 12-ої кляси.

В ранніх роках дитини велику ролю відіграють батьки. Вони рішають, де їхня дитина ходить до школи, з ким товаришує. Тут знову велику ролю відіграє школа українознавства. Переглядаючи списки учнів в школі українознавства можна бачити, що це діти батьків, які кінчали школу українознавства в минулому. Ми бачимо цих батьків у праці при церкві і в проводі громади. В розмові з ними довідуємося, що вони дорожать своєю мовою і культурою і хочуть передати ці скарби своїм дітям.

Стрічаються ще й молоді батьки, де одна особа з пари не є українського походження. Коли мама є українка, то вона може мати великий вплив на передання своєї спадщини дитині. Коли батько українець, а мама ні, тоді велику ролю відіграє українська бабуся чи дідусь. В Чікаґо в Школі Українознавства ми зустрічаємо таких дітей, хоч не багато, і вони назагал добре вив'язуються в науці.

Час від часу до Школи Українознавства дзвонять батьки з мішаних подруж, які хочуть записати своїх дітей до української школи, але їх діти не гово-

рять по-українському. В "Рідній Школі" в Чікаґо до цього часу спеціяльні кляси для англомовних дітей не втішалися успіхом, бо замало було таких дітей одного віку і треба було тримати в одній клясі дітей від 1-ої до 6-ої кляси. Це дуже утруднювало навчання і така кляса розпадалася.

Але чим дальше ми йдемо вперед, тим більше зустрічаємо дітей українського походження, які не говорять українською мовою. Потрібно подумати про добру програму навчання для таких дітей. Але заки починати навчати таких дітей, мусить бути конкретний плян, добре обдуманий і опрацьований, щоб бути певним, що діти скористають з навчання і буде якась тяглість. Учитель для такої програми мусить бути професійно підготований і двомовний. Такі сили в нашій українській громаді є, тільки треба їх знайти.

Сьогодні українські громади в Америці радіють новими церквами й народніми будинками, що їх побудували; тішаться, що йдуть вперед. Але вони зовсім не помічають, що ми йдемо взад, коли йдеться про збереження української мови і української душі молодого покоління. На цей сумний факт вказує все менше і менше число учнів в школах українознавства. Всі наші надбання закінчать своє життя разом з нашою смертю, якщо не прийде на зміну молоде покоління, яке могло б продовжувати нашу працю. Виховання молодого покоління є таке важливе, що йому все українське громадянство мусить присвятити якнайбільше часу, енергії і грошей. Коли занедбаємо цю справу, то не поможуть нам ніякі, навіть найбільші, матеріяльні надбання. Якщо наша молодь відчужиться від свого народу, зліквідуються самі собою наші видавництва, книгарні, преса, організації і товариства.

Ніхто не може заперечити, що любити і цінити можна тільки ті речі, які ми пізнали, вивчили і які нам стали близькі духом.

Рідна мова — це перший і основний чинник національного виховання. Вона — одна з характеристичних ознак національної приналежности і найважніше знаряддя розвитку національної свідомости. Дехто каже, що любити Україну можна навчити і в чужій мові. Може це і правда у відокремлених випадках, але це те саме, що читати Шевченка в чужому перекладі. Глибоку вартість може мати тільки виховання в українській мові, бо репрезентувати гідно свій народ може тільки той, хто знає добре рідну мову. Батьки, що не навчили дітей української мови, позбавили їх змоги засвоїти собі духові надбання нашої культури та пізнати в ориґіналі пам'ятки нашої культури.

Тому що виховання нового покоління є таке важне, потрібно щоб вся українська громада взяла під увагу проблеми українського шкільництва і поставити цю справу на першому місці. Якщо не подбаємо про добрі, сильні школи українознавства, то вкінці існування української громади в Америці і в інших країнах буде загрожене.

Віра Лукаш Боднарук
Професор Гуманістичних Наук
Дейлі Коледж в Чікаґо, Іл.

Доповідь під час П'ятого Конґресу СКВУ.

КОНКУРС НА СТИПЕНДІЮ

з фонду СУА ім. Еви Сташків

ПРОГОЛОШЕННЯ

Союз Українок Америки проголошує восьмий Конкурс на приділення стипендій з повищого фонду в наступних категоріях:

1. На студії української мови для абсольвентів журналістики, мовознавства, бібліотекарства і музейництва, які плянують використати знання української мови у професійній праці.

2. На студії для осягнення докторату в ділянках українознавства або порівняльних дослідах у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і т.п., після цього коли університет апробує тему.

3. Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до публікації авторитетним видавцем,

Висоту стипендій вирішує комісія у кожному випадку. Кваліфікованими кандидатами на стипендії є членки СУА, які вступили до організації принаймні один рік перед внесенням подання про стипендію.

Реченець внесення подання про стипендію
30-го червня, 1989 р.

Стипендії у першій і другій категоріях будуть призначені на студії в американських і канадських університетах.

У листі необхідно подати на котру категорію стипендії кандидат хоче внести подання.

Про інформації слід звертатися на адресу:
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Eva Stashkiw Scholarship Fund
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

КОМУНІКАТИ СКВУ

ВЕЛИКОДНЄ ПРИВІТАННЯ ПРЕЗИДІЇ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

З нагоди великого Свята Христового Воскресіння вітаємо нескорений український народ у його боротьбі за свої права, за правду, волю і незалежність.

Вітаємо Українську Спільноту в діяспорі, наших Церковних Ієрархів, проводи наших релігійних, політичних і громадських організацій та установ.

Нехай Христове Воскресіння скріпить нашу надію на остаточну перемогу добра над злом, правди над неправдою, світла над темрявою та життя над смертю. Нехай істина Христової перемоги сповнить нас радістю і скріпить нашу віру в недалекий День Воскресіння нашої Батьківщини.

ХРИСТОС ВОСКРЕС

У 50-ТУ РІЧНИЦЮ ПРОГОЛОШЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

14-го березня 1989 року припадає славна річниця 50-ліття зриву найбільш упослідженої вітки українського народу — Закарпаття. Не зважаючи на аж надто несприятливі політичні обставини того часу, мешканці цього найбільш висуненого на південний захід кусня української землі замінили свою офіційну назву "Підкарпатська Русь" на "Карпатську Україну". Помимо довголітньої мадяризації країни, карпатські русини віднайшли себе невіддільною частиною українського народу.

Проголошуючи свою самостійність, карпатські українці, на чолі із визначним їхнім діячем і першим президентом Карпатської України о. д-ром Авґустином Волошином, засвідчили перед цілим світом своє бажання жити своїм власним і незалежним державним життям. Це вони говорили в імені всіх українців незалежно від того, де вони проживали. Своєю рішучістю, завзятістю і відвагою боронити свій рідний край перед переважаючими силами ворога — Угорщини, за плечима якої стояла могутня Німеччина, закарпатські українці здивували весь світ.

Акт з 14-го березня 1939 року у Хусті — це ще одне звено в історичному розвитку української нації, яке своєю важливістю дорівнює актам 22-го січня 1918 року у Києві та 1-го листопада 1918 року у Львові. Ми віримо, що недалекий той час, коли ціла українська нація відзначатиме великий день соборности українських земель від Карпат на заході до Кавказу на сході.

Президія СКВУ закликає українську спільноту в вільному світі гідно відзначити 50-річчя проголошення державности Карпатської України і вшанувати живих ще учасників тих подій і гідно пом'янути всіх тих, які віддали своє життя за самостійність і незалежність Карпато-Української Держави. Хоча вони віддали своє життя на землях Карпатської України, в дійсності вони вмирали за ідеали проголошені Універсалами 22-го січня 1918 і 1919 років.

Хай вічна слава буде всім лицарям-воїнам за українську державу!

В РІЧНИЦЮ КАТАСТРОФИ НА АТОМНІЙ СТАНЦІЇ МІСТА ЧОРНОБИЛЯ В УКРАЇНІ

Ми знаходимося напередодні 3-ої річниці жахливої катастрофи в Чорнобилі, 26 квітня 1986 р. Це небувала досі катастрофа, жахливі наслідки якої населення Европи, а зокрема України і Білоруси відчуватиме ще десятки років.

Хтось може твердити, що це був випадок, за який важко кого-небудь обвинувачувати. На жаль, це не так, про що найкраще свідчить реакція совєтського уряду на ту подію. Замість остерегти населення й евакуювати його з загроженої зони, щоб воно якнайменше потерпіло, совєтський уряд держав те в таємниці, щоб у Києві величаво відсвяткувати день 1-го травня.

І власне цей аспект Чорнобильської катастрофи засуджує весь вільний світ, а в першу чергу ми, брати і сестри яких поносять безпосередні наслідки її.

У зв'язку з тим Президія Секретаріяту СКВУ апелює до всіх українських громад провести в себе на місцях **в суботу 22 квітня ц.р. масові демонстрації чи інші форми протестів** для відзначення Чорнобильської катастрофи по можливости при участи інших співгромадян.

Відзначаючи третю річницю Чорнобильської катастрофи, з'ясовуймо нашим співгромадянам дволичну і єхидну політику Москви, яка фальшом і солодкими обіцянками демократизації СССР обманює Західній світ та присипляє його чуйність і готовість до оборони.

Катастрофа в Чорнобилі — це трагедія України й Білорусії з далекосяжними наслідками у всьому світі. Відзначімо цю річницю, вимагаючи припинення розбудови нуклеарних станцій в Україні, які є загрозою для здоров'я людини і для природи взагалі. За це, власне, сьогодні йде боротьба в Україні! Підтримаймо наших братів і сестер у їхніх змаганнях протестаційною акцією третьої річниці Чорнобильської катастрофи.

Березень 1989 р.

За Президію Секретаріяту СКВУ:

Юрій Шимко — президент

Василь Верига — генеральний секретар

Вісті з Централі

СКВУ проголосив місяць травень 1989 р. "Місяцем збірки пожертв на працю СКВУ".

Причинімся й ми своїми пожертвами на ту ціль.

Відділи, які відмітили роки свого існування: 70-ий Відділ СУА, Пассейк, Округа Нью Джерзі — 30 літ; 99-ий Відділ СУА у Вотерпліт, Округа Південний Нью Йорк — 20 літ. З тієї нагоди Відділи склали пожертви на цілі СУА, які будуть подані у фінансових вістках.

Екзекутива й редакція "Нашого Життя" бажає Проводам й Членам тих Відділів дальших успіхів у праці.

Пригадуємо, що шкільний рік в Південній Америці вже почався і тому просимо спонсорів та добродіїв прислати до Стипендійного Фонду вплати, щоби ми могли якнайскорше переслати стипендії Вашим стипендіятам. Адреса Стипендійного бюра:

UNWLA INC SCHOLARSHIP PROGRAM
c/o A. Krawczuk
18 Telegraph Hill Road
Holmdel, N.J. 07733

Просимо присилати до "Нашого Життя" статті, дописи, посмертні згадки і т.п. призначені виключно для нашого журналу, а не копії матеріялів, які рівночасно висилаєте до інших часописів чи журналів.

****

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

В місяці лютому вплинуло:

51-ий Відділ СУА, Мілвокі, Вс.	100.00 дол.
70-ий Відділ СУА, Пассейк, Н.Дж. з нагоди 30-ліття Відділу	200.00 дол.
У рубриці "Замість квітів і подяк"	45.00 дол.
Разом:	**345.00 дол.**
Досі вплинуло:	83,295.00 дол.
Разом:	**83,640.00 дол.**

Висловлюю щиросердечну подяку усім, які в часі моєї реконвалесценції після операції особисто, письменно, телефонічно та китицями квітів зложили бажання скорого повороту до здоров'я.

Ці приязні побажання помагають мені черпати нові сили на будуче. В доказ вдячности пересилаю через 47-ий Відділ СУА на Фонд ім. О. Лотоцької 25.00 долярів.

Марія Крамарчук, Рочестер, Н.Й.

З нагоди **30-ліття існування 70-го Відділу** СУА в Пассейку пересилаємо чек на суму 200.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької,

За Управу Відділу С. Марченко, скарбничка

Як неприйнятий зворот коштів подорожі на Загальні Збори 91-го Відділу в Бетлегем, Па., голови Округи Філядельфія **Оксани Фаріон і Тамари Рац** — голова 91-го Відділу СУА Надя Цегельська склала 20.00 долярів на Фонд ім. О. Лотоцької.

Управа і члени 1-го Відділу СУА в Нью Йорку, вітають нових членок. Зліва, стоять: Марія Климочко, Марія Семеник, Катруся Яжик, Анна Чехович, Юлія Осіюк, Осипа Волошин; сидять: С. Косович — представниця Окружної Управи, Л. Маґун — голова 1-го Відділу, Л. Дармограй — організаційна референтка 1-го Відділу.

The Board and members of Branch #1 in NYC, greeting new members. Fr. l.: Maria Klymochko, Maria Semenyk, Katrusia Jaczyk, Anna Chechovych, Julia Osiuk, Osypa Voloshyn; seated: S. Kosovych, representative of NY Regional Council, L. Magun, president of Branch #1, L. Darmohraj, membership Chairman of Branch 31.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК СУА

12-ий Відділ СУА ім. Олени Пчілки в Пармі, Огайо сердечно вітає членок, які вступили до Відділу в 1988 р.: Дороті Еверет, Нілю Когут, Іду Котелевич, Петрусю Крутиголову, Едіту Морозинську, Катерину Мураль, Наталку Сахно-Нюман, Дору Сторожинську, Мері Течер і Гелен Шіпку.

Неоніля Винярська,
кор. секретарка

СПИСОК ПОЖЕРТВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ" від 1-го січня до 31-го грудня 1988 р.

1,000.00 дол.: 86-ий Відділ СУА — Нью Джерзі;

500.00 дол.: 66-ий Відділ СУА — Нью Гейвен;

450.00 дол.: 70-ий Відділ СУА — Пассейк;

400.00 дол.: 61-ий Відділ СУА — Випані;

377.00 дол.: дохід із спільної імпрези Відділів 4, 65, 92 і 100;

300.00 дол.: 17-ий Відділ СУА — Маямі;

по 250.00 дол.: 1-ий Відділ СУА — Нью-Йорк, 21-ий Відділ СУА — Бруклин, 75-ий Відділ СУА — Мейпелвуд, 78-ий Відділ СУА — Вашінґтон;

по 200.00 дол.: 5-ий Відділ СУА — Дітройт, 28-ий Відділ СУА — Ірвінґтон;

105.00 дол.: Марта Бачинська;

по 100.00 дол.: 22-ий Відділ СУА — Чікаґо, 23-ий Відділ СУА — Дітройт, 36-ий Відділ СУА — Чікаґо, 51-ий Відділ СУА — Мілвоки, 99-ий Відділ СУА — Вотервліт, 106-ий Відділ СУА — Гартфорд, 113-ий Відділ СУА — Нью-Йорк, Округа Нью Джерзі, Ліна Басюк;

75.00 дол.: Округа Нової Англії;

70.00 дол.: 27-ий Відділ СУА — Пітсбурґ;

по 50.00 дол.: 36-ий Відділ СУА — Чікаґо, 100-ий Відділ СУА — Картерет, 107-ий Відділ СУА — Сан Хозе, Крамниця "Калина" — Вінніпеґ, Канада, Лідія Балей, Лідія Флюнт;

по 40.00 дол.: 120-ий Відділ СУА — Рочестер, Зоя Когут — Австралія, Надія Костик, Христя Навроцька, Марта Храплива;

30.00 дол.: Марія Храплива

по 25.00 дол.: 27-ий Відділ СУА — Пітсбурґ, 97-ий Відділ СУА — Бафало, Йоанна Гентош, Пелагія Кучкуда, Стефанія Лазечко, Гелен Місанік, Стефанія Нагірна, Христина і Юрій Свищук.

по 20.00 дол.: Ізидора Боярська, Катерина Дуда, Ірена Залуцька, Анна Король, Оксана Соломон.

по 15.00 дол.: Міра Гарматій, Галина Костюк, Катерина Макух.

по 10.00 дол.: Ольга Албіно, Евдокія Барнич, Мирослава Белей, Катерина Бук, Марія Васьків, Галина Вигінна, Прися Витвицька, Катерина Гаврилюк, Ольга Гаєцька, С. Гребенюк, Юліянна Гробельська — Канада, Ольга Ґной, Галина Дершко, Марія Дозорська, Соломія Дроздовська, Стефанія Дуб, Надія Дудинська, Надія Зелехівська, Ольга Карван, Марта Караман, Неоніля Кузич, Ірена Лебедь — Канада, Стефанія Лісікевич, Оксана Мельничин, Аделля Мірош, Олена Мовчан, Марія Мицаль, Ольга Падик, Олена Папіш, Марія Посмітюх, Теодозія Пришляк, Люба Прокоп, Ірена Процюк, Іванна Семенина, Ніна Семків, Ольга Соболь, Ліда Станко, Мирослава Стахів, Аркадія Стебельська, Александра Терлецька, Галина Царинник.

по **5.00 дол.:** Ольга Балабан, Ірена Валюта, Софія Барусевич, Олена Бенцаль-Карпяк, Олена Березюк, Евгенія Боднарчук, Анна Байкун, Володимира Брикович, Параскевія Василина, Галина Вигінна, Марія Вусовик, Ольга Ганицька, Е. Ганчарик — Канада, Марія Гладка, Ірена Гнатів, Катерина Гусак, Тамара Гусар, Віра Ґідей, Джулія Ґрипа, Стефані Джон, Емілія Дзюба, Віра Драч, Наталія Дрогомерецька, Т. Дужий, Дарія Жарська, Ярослава Жеребецька, С. Жизномирська, Зеновія Зарицька, Ліда Захарків, Марія Зубаль, Тетяна Карпенко, Емма Климкович, Неоніля Кліщ, Анна Кобилецька, Теодозія Когут, Галина Король, Ірена Кравців, О. Куйбіда, Катерина Купка, Ольга Куриляс, Іванна Левицька, К. Лепак, Софія Леськів, Ольга Лукащук, Стефанія Лукомська, Ольга Матіїв, Пелагія Матвишин, Ірена Мельник, Марія Мулькевич, Богданна Михайлів, Стефа Надраґа, Ірена Новосільська, Омелія Никорчук, Гелен Николишин, Емілія Онишкевич, Рома Опалевич — Торонто, Ольга Оршуляк, Стефанія Порайко, Христина Свищук, Павлина Скоматчук, Катерина Скибяк, Глікерія Слабіцька, Лідія Синенька, Анна Стасів, д-р Надія Теребус-Кмета, Оксана Ткачук, Віра Томків, Марія Тимяк, Марія Франко, Наталія Ханас, Марія Цап, Ольга Цегельська, Марія Цибик, Стефанія Чайковська, Люся Чолган, Евгенія Чорнописька, Валя Чичула, Ірена Чуміловська, Зеня Шуст, Ірена Щерба, І. Яремкевич, Валентина Яроцька.

3.10 дол.: Анна Березовська.

2.00 дол.: Лідія Грабарчук.

Жертводавці на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", які складали свої пожертви у формі подяк, побажань, привітів чи "замість квітів" є проголошувані кожного місяця.

Щиро дякуємо

Марта Данилюк
фінансова секретарка

ПРОСИМО ВИБАЧИТИ!

В "Нашому Житті" за листопад 1988 р. ч. 10 стор. 28 видруковано допис п.н. *"Славне 35-ліття 33-го Відділу СУА, Клівленд, Огайо"* в якому автор написав: *"Цією справою вже впродовж 15 років займається пані Іванна Вовк (а, може, зважаючи на її жіночий рід, правильніше було б писати її прізвище Вовчиця?)"*.

Як редактор журналу, відповідальний за його зміст прошу вибачити нам, що ми не звернули уваги на цей вислів автора, перекрученне прізвище, яке вразило п. Іванну Вовк.

Уляна Любович
редактор

Редакція "Нашого Життя" поміщує побажання Рідним, Друзям і знайомим на сторінках журналу.

Збираймо побажання з різних нагод та поміщуймо в "Нашому Життю".

Ціна одного рядка на гранці (ґалі) ширини 3, 1/4 інча виносить 5.00 дол. від особи чи родини. Оголошення — це форма допомоги журналові "Наше Життя".

ДО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

В липні 1987 р. поштовий уряд повідомив нас, що журнали, за які передплата не вирівняна пошта не є зобов'язана читачам доставляти.

Таких неоплачених журналів повернулося вже досить багато, та ще мусимо за цей зворот додатково доплачувати.

На обкладинці журналу, біля адрес є зазначено, до якого часу передплата заплачена.

Тому, що наша організація є звільнена від державних податків, нас обов'язують різні зарядження, в тім випадку ті, які відносяться до передплат журналу "Наше Життя". Щоб ми дальше могли вдержати наш статус, та продовжувати появу нашого журналу, звертаємося до передплатників: **ВИРІВНЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТИ!**

Наталка Дума

ДО КУТКА ОСЕРЕДКУ ЛИСТУВАННЯ *УКРАЇНЦІ ВСІХ КОНТИНЕНТІВ, СЕРЦЕМ БУДЬТЕ З НАМИ!*

Від 1974 р. Суспільна Опіка СУА провадить ОСЕРЕДОК ЛИСТУВАННЯ, метою якого є дати змогу українцям та їхнім нащадкам, розкиненим по всьому світі нав'язати листовний контакт.

Уже минуло понад сто років від часу, коли доля кинула багатьох українців поза межі Батьківщини. Чи не було б Вам цікаво познайомитися листовно з українцями в Південній Америці, у США, в Австралії та інших державах світу? Чи не бажали б Ви обмінятися поглядами, поділитися думками або, може, й зустрінутись із Вашими майбутніми друзями? Листуватися можуть старші, молодші й зовсім молоді: жінки з жінками, чоловіки з чоловіками чи особи різних статей, одружені й неодружені, студенти й учні всіх типів шкіл. За Вами рішення, з ким бажаєте листуватися.

Ось уривки з листів, які ми одержали цього року:

15/89... *Мені 18 років, живу та студіюю в Курітібі, Бразілія, 2-ий ступень економії, а також працюю помічником у канцелярії. Люблю грати на бандурі. Можу листуватись українською або португальською мовами.*

Л. Н.

16/89... *Працюю учителькою початкової школи та живу в Рійо Азул, Бразілія. Бажаю нав'язати контакт з молодими особами Америки та Канади. Можу листуватись українською та португальською мовами.*

М. Ж.

19/89... *Я живу в Польщі, в селі, що на Лемківщині. Цікавлюсь читанням, історією, збираю поштові значки та платівки. Бажаю нав'язати контакт з моїми ровесниками, що є ученицями української католицької школи та бажаю листуватись українською мовою. Мені 15 літ.*

К. К.

23/89... *Знова звертаюсь до Вас, бо належу до Вашого осередка від 1976 р. Закінчивши студії я вийшла заміж працюю, але дальше мене дуже цікавить листування. Бажаю листуватись з одруженими жінками або парами яких зацікавленням є подорожування, культура, природа, музика та традиції.*

Л. О.

25/89... *Я є студент факультету журналістики Київського Держ. університету. Люблю футбол та сучасну музику. Бажаю листуватись українською, англійською або російською мовами, з людьми мого віку (18-25).*

Зацікавлені можуть написати до ОСЕРЕДКУ ЛИСТУВАННЯ СУА

UNWLA INC PEN PAL CENTER
108 Second Avenue
New York, New York 10003 USA

ПОСПІШАЙТЕ, БО ВАШИХ ЛИСТІВ ЖДУТЬ ВАШІ МАЙБУТНІ ДРУЗІ Й ПРИЯТЕЛІ!

Окружна Управа СУА Нью Джерзі вітає всіх бувших членок, які виїхали на нові поселення і запрошує на наш 30-літній Ювілей, який відбудеться 15-го жовтня 1989 р. о годині 12:30 по полудні в Holiday Inn, Route 22 East, Bridgewater, New Jersey, вступ 25.00 дол. від особи. Проситься зголошувати на тел.: (201) 779-4063.

Таня Рішко
голова Округи.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Вдячність — це привілей.
Нашим поступованням ми дякуємо Богові за дар життя.

Свої здібності треба вживати для добра загалу.

Твореннам добра другим — ми дякуємо Богові за ласки, які Він дав нам.

Стараючись ущасливити других — ми дякуємо Богові за наше щастя.

подала Х.Н.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ДУМКИ З ПРИВОДУ ІМПРЕЗИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ РАДІ ЖІНОК США

В дні 16-го лютого ц.р. відбулося в Нью Йорку в приміщеннях Об'єднаних Націй вручення нагороди "Жінці сумління 1988 р.", яке влаштувала Національна Рада Жінок США. "Жінкою сумління" обрано Марґарет Ц. Снайдер — Margaret C. Snyder — директорку Об'єднаного Жіночого Допомогового Фонду при Об'єднаних Націях.

Врочистість попередив панель, що заторкав різні аспекти жіночих питань: праці, провадження господарства, виховання, старшого віку. "Зміна настанови до жінок в 2000 р.". Студії над тими проблемами повинні покінчитися 2000-го року і винести пропозиції для поліпшення долі жінки, а з тим і народів.

Ті проблеми заторкують теж українську громаду; до них долучаються ще інші відмінні проблеми, які українка мусить розв'язувати наразі сама.

Програма імпрези складалася із двох частин — панелю і гостини. Хоча на панелі переважали жінки старшого віку, на гостині вечером були присутні теж жінки молодшого віку, певно працюючі або матері малих дітей. Явище це запримічується і в українській громаді.

На імпрезі були присутні і промовляли жінки із різних організацій, національностей і рас. Своєю участю і присутністю вони підтримували свої організації і інтереси свого народу чи групи.

Прибули теж українки. Крім проводу СУА, були присутні членки СУА із Відділу в Йонкерс.

На імпрезі панувала товариська й приязна атмосфера. Знайомі вітались, обмінювалися словами. Багато членок СУА мають уже знайомих серед зорганізованих жінок в Національній Раді США. З часом знайомство зроджує приязнь, довір'я, а цього нам, українцям, потрібно.

Святочна частина, на якій відбувалися виступи визначних жінок і врочисте вручення нагороди, була гарно й святково зорганізована, але ... протягнулася і багато учасниць перед кінцем покинули приміщення. Можливо, через небезпеку довкілля, обов'язок праці або через родинні зобов'язання.

Зв'язки це не тільки "вікно усвіт", але й "двері", якими конче треба ввійти, щоб бути співучасниками діяння і вирішування проблем. Праця СУА залежна від вимог довкілля, серед якого вона проходить.

Ми повинні бути переконані про потребу зв'язків. Повинні знати які потреби є нашої організації, громади, народу. І діяти спільно й дружньо. "Індивідуально й колективно" — висловилася одна визначна панелістка.

СУА був одним із п'яти спонсорів цієї зустрічі. В комітеті працювала членка Головної Управи СУА, що входить до Комітету гостинности НРЖ США — Ірина Куровицька. Вона зорганізувала музичну точку гостини, — виступ ансамблю бандуристів "Ехо степів".

Ірина Чайківська, пресова референтка

КОНКУРС ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Комісія Фонду ім. Лесі і Петра Ковалевих пригадує шановним авторам про проголошення чергових конкурсів.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

Проголошуємо літературний конкурс на історичну повість. Тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії.

Твори повинні бути написані на друкарській машинці у трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж твори, друковані у 1988 і 1989 рр. Твори підписані псевдонімом повинні мати теж залучений коверт з прізнищем автора.

Реченець конкурсу: 31-го грудня 1989 р.

Склад жюрі літературного конкурсу слідуючий: проф. Іван Фізер, Ратґерський Університет; проф. Ася Гумецька, Мічіґенський Університет і проф. Мирослава Знаєнко, Ратґерський Університет.

Висота нагород буде подана пізніше.

НАУКОВИЙ ІСТОРИЧНИЙ КОНКУРС

Проголошуємо теж науковий історичний конкурс на історичну працю (монографію).

Темою може бути будь-який відтинок історії України. Рукопис повинен обіймати найменше 100 сторінок машинопису у трьох примірниках. Допускається до конкурсу теж наукові твори, друковані у 1988, 1989 і 1990 рр.

Реченець конкурсу 31-го грудня 1990 року. Склад жюрі і висота нагород будуть проголошені пізніше.

Твори обох конкурсів слід надсилати на адресу:

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
108 Second Ave.,
New York, N.Y. 10003

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

УКРАЇНА

"А що це за весна без писанок? А що це за село без писанкарки?" Слова ці належать поетесі Марії Влод, яка перебувала в Чернівецьких краях і під враженням побаченого написала цю нову поезію "Писанки". Село Виженка на Буковині справді неначе писанка, це одно з найбільш мальовничих і найгарніших сіл в околиці. Тут живе Михайло Фірчук, колекціонер писанок — цих неповторних витворів рук нашого народу! Очі розбігаються від багатства узорів і кольорів, немає двох писанок абсолютно однакових. Це скарб! А має він цих писанок понад 5 тисяч.

"Украинская народная одежда" — так називається дослідження Тамари Ніколаєвої, яке випустило видавництво "Наукова думка". Праця висвітлює розвиток традиційного українського народного одягу кінця XIX та початку XX століття.

США

З друку вийшла нова книжка "Потойбіч Рубікону" автор Любов Коленська. В книзі вміщено 18 оповідань та одну драму. Любов Коленська є автором також таких видань: "Павлів тріюмф" і "Дзеркала", за яке Л. Коленська одержала літературну нагороду ім. І. Франка в Чікаґо, а оповідання "Поміж двома матерями" одержало нагороду ім. Островерхи від СУА в 1981 р. Л. Коленська працює редактором *Свободи* і друкувала свої твори в журналі "Наше Життя".

Пані Філдс позичила в 1977 році 50,000.00 дол. від свого чоловіка і почала пекти чоколядові тісточки та продавати в Salt Lake City, Utah. Тепер, маючи 31 рік, пані Філдс є власником 700 склепів, вартости 60 мільйонів долярів і затруднює понад 1000 осіб. Пані Філдс дає нам такі вказівки: "люби свою працю, роби що любиш, май довір'я до себе, ніколи не піддавайся та не трать надії".

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Львів — "Олександер Архипенко — життя і творчість" — з такою темою тричі виступив перед львівською авдиторією дослідник творчости художника мистецтвознавець Богдан Горинь. Лектор у своїх лекціях особливо зосереджувався на зв'язку скульптора з батьківщиною. Були у скульптора роботи виконані як подарунки для музеїв України. В 50-их роках більшість робіт Архипенка була викинена з музейних фондів. Нині у Львівському музеї українського мистецтва зберігається декілька творів митця. Найціннішими з подарованих митцем робіт були "Портрет Шевченка" і "Ма" — скульптура, яка відображає всіх знедолених.

У Львові відбувся вечір Василя Симоненка. Організатором вечора було новоповстале Товариство Лева, яке об'єднує молодих шанувальників рідного слова, культури, історії. Товариство користується підтримкою Львівського відділу Радянського фонду культури. На вечорі виконувались українські народні пісні, на канві яких розвинувся талант поета, деклямувались вірші Симоненка та про Симоненка. На першій зустрічі з поетовою спадщиною зі словом виступили представники культуро-творчого середовища міста люди, які особисто знали поета — його близькі друзі.

Тут у Львові відкрито виставку на теми "Живопис на склі" та "Традиції та сучасність". Велике захоплення серед відвідувачів викликала виставка "Традиційний живопис". Це незрівняно цікаві і цінні у мистецькому розумінні народні ікони, мальовані майстрами з Гуцульщини та Покуття. Були виставлені портрети релігійних персонажів, як Мати Божа Одиґітря, св. Варвара, св. Юрій, всі вони вражають своєю простотою, безпосередністю і щирістю.

Львівський український драматичний театр ім.М. Заньковецької підготовив "Гайдамаки" Тараса Шевченка. У плянах заньківчан вистава "Дітей Арбату" Н. Рибакова та культурно-програмний обмін з іншими театральними середовищами.

Ростислав Братунь видав нову збірку "Літо пізних жоржин". Складають поетичну цілість вірші та поеми різних років. Збірка, до якої вступне слово написав Б. Олійник, вийшла у видавництві "Каменяр".

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Київ — Новим директором Київської кіностудії ім. О. Довженка став відомий режисер Микола Мащенко. Він хоче відродити українське національне кіно, подати повну підтримку сценаристам і режисерам, які повернуться до історії України.

У сховищах Харківського університету виявлено цінну знахідку — 243 книги із зібрання Стефана Яворського — відомого церковного діяча кінця XVII початку XVIII ст. Про книгозбірню Яворського писав у 1914 р. український літературознавець, проте, після II-ої світової війни слід про неї пропав. Після опису знахідки, вона поповнить університетські бібліотеки.

З гурту творців української літератури відійшов на 57-му році життя Борис Харчук. Письменник Борис Харчук народився 13 вересня 1931 р. в селі Лози на Тернопільщині. Закінчив Полтавський педагогічний інститут та працював науковим співробітником музею Івана Котляревського, займався редакторською та журналістичною роботою, а передовсім збагачував українську прозу. Його твори сповнені любови до української культури, до рідної землі, насичені великою повагою до історії українського народу. Його твори це: "З роздоріжжя", "Закам'янілий вогонь", "Волинь" та ін.

В рамцях всесоюзного фестивалю "Театр і час" відкрито в Києві меморіяльну дошку на честь видатного українського актора, режисера, і педагога Леся Курбаса. Меморіяльну дошку, виконану за проєктом скульптора М. Рапая і архітекта М. Кислого, встановлено на фасаді будинку номер 17 на вулиці Прорізній. Тут виступав заснований Лесем Курбасом молодий театр, знайомлячи глядачів з творами Софокла, Лесі Українки, Тараса Шевченка. Трупа, створена зі студентів Музично-драматичної школи ім. М. Лисенка. Творча спадщина артиста і режисера Леся Курбаса, який заклав основи нового театру, стає надбанням української культури. Активно розвивати його традиції прагне Київський молодіжний театр, якому віддано тепер знаменитий будинок. Артисти беруть участь у його реконструкції та готуються до першого сезону на новій сцені.

ВІСТІ ІЗ США

США. Дітройт — Українсько-американське культурне об'єднання Дітройту влаштувало концерт українського скрипаля світової слави Олега Криси, фортепіяновий акомпаньямент Татяна Чекіна. Концерт відбувся 12-го лютого 1989 р. о 5 год. в залі при Fitzgerald High School Auditorium, а гостина відбулась у домівці Союзу Українок Америки. Ми раді, що мали нагоду зустріти та почути таке цікаве подружжя — Олега та Татяну Крисів.

НАДІСЛАНІ КНИЖКИ:

Вовк, Віра. *Іконостас України.* Містерія. Ріо-Де-Жанейро — Нью Йорк, 1988, 49 стор., ілюст.

Альманах Українського Народного Союзу на рік 1989, річник 79. Видавництво "Свобода", Джерзі Сити — Нью Йорк, 1989, 256 стор., ілюст.

Календар Світла на Божий 1989 рік, (річник). Видавництво О. о. Василіян, Торонто, Канада, 1989. 192 стор., ілюст.

Українка в Світі. Квартальник Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, ч. 3-4. Липень-грудень 1988. Торонто, Канада, 63 стор., ілюст.

Ксенофонт. *Анабазис.* Переклав із старогрецької мови Михайло Соневицький. Видання Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, Нью Йорк—Париж—Сідней—Торонто, 1986 р. 237 стор., ілюст.

Соневицький, Леонід. *Студії з історії України.* Праці Історично-Філософічної Секції. Записки Наукового Товариства ім. Шевченка, т. 202. Париж—Нью Йорк—Сидней—Торонто, 1982. 311 стор. ілюст.

Sodol, Petro R., Major USA (Ret). *UPA: They fought Hitler and Stalin;* A Brief Overviev of Military Aspects from the History of the Ukrainian Insurgent Army, 1942-1949. Committee for the World Convention and Reunion of Soldiers in the Ukrainian Insurgent Army. New York, 1987. 128 p., illus.

Янів, Володимир. *Студії та матеріяли до новітньої української історії, II.* Серія: Монографії ч. 16, I. II. Український Вільний Університет, Мюнхен, 1983. 343 стор., ілюст.

Jahrbuch der Ukrainekunde 1988. Arbeits — und Förderungsgemeinschaft der Ukrainischen Wissenschaften e. V. Ukrainiche Freie Universitat, München 1988. 285 illus..

Ревакович, Марія. *З мішка мандрівника.* Поезії. Видавництво Нью-Йоркської Групи, Нью Йорк, 1987. 59 стор.

Bohachevsky-Chomiak, Martha. *Feminists Despite Themselves;* Women in Ukrainian Community Life; 1884-1939. Canadian Institute of Ukrainian Studies, University of Alberta, Edmonton, 1988, 460 p.

Демус, Володимира. *На людських озерах.* Поезії. В-тво Нью-Йоркської Групи, Нью Йорк—Чікаґо, 1977, 87 стор.

Демус, Володимира. *Вічне тепер.* Поезії. В-тво Українського Інституту Модерного Мистецтва, Чікаґо, 1984. 131 стор., ілюст.

Визвольний Шлях. Суспільно-політичний і науково-літературний місячник. Лютий, 1989. Кн. 2 (491), річник XLII. Видає "Українська Видавнича Спілка", Лондон, 1989. 256 стор., ілюст.

Вісник. Квартальник літератури, мистецтва і суспільно-політичного життя. Зима 1988. Рік XLI, ч. 9. Видає Головна Управа ООЧСУ, 64 стор.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLVI | MARCH 1989 | Editor: Marta Baczynsky

TARAS SHEVCHENKO, THE ARTIST

Тарас Шевченко. В Лихвині. Туш, перо. 1859 р.
Taras Shevchenko. In Lychvyn. Ink drawing, 1859.

Every year Taras Shevchenko is remembered in the month of March, the month of his birth — 3/9/1814, and the month of his death — 3/10/1861. However, we tend to remember him as the poet, the bard, who retold our past, spoke of his own life and foretold the future of Ukraine, the glory and the sadness.

To us Ukrainians his words are inspirational. However, our enchantment with his verse tends to overshadow his accomplishments as an artist. Actually it is difficult to make the judgement whether Shevchenko was a better poet or a better painter.

Viewing his paintings, one is overwhelmingly impressed and enthralled. Shevchenko is considered the founder of the realistic school of painting in Ukraine. Had he not been denied access to the world art galleries by the harsh and unfair circumstances in his life, he undoubtedly would have assumed a most distinguished place among the great artists of his day.

When Shevchenko's paintings are viewed in chronological order, we can see a running commentary on his life. We are introduced to individuals that he met and had dealings with, we see scenes of places where he lived or visited. His self portraits, of which he did about 30, speak eloquently of his feelings and emotions.

Тарас Шевченко. Нарцис та німфа. Ехо. Сепія. 1856 р.
Taras Shevchenko. Narcissus and nymph. Sepia, 1856.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів США - Ню Йорк, Н.Й. США.

Although not all his paintings survived, those that did testified to a very prolific artistic life. It must be pointed out that he painted even when he was specifically forbidden to do so in a decree signed by Czar Nicholas of Russia.

Let us recount, in a very short version, the life of Shevchenko as a painter.

His zeal for painting was evident when he was a small boy and he white washed the family house or sketched his friends while "tending the lambs beyound the village." He speaks about this in his diary. Orphaned early in life, Shevchenko looked for someone to guide him in this artistic endeavor. Shuffled from one deacon to another, the boy was told that he has no artisitic talent and would not even amount to a shoemaker or a copper. When he finally had the opportunity to study with a local artist, Taras Shevchenko, as a serf, had to work for his master, Engelheart, as a page boy.

Master Engelheart, was an intelligent man and saw the enormous artistic potential of this young page. In Petersburg, he allowed the boy to study with the artist Shyrjev, with the idea that eventually he would have his own painter.

Shevchenko was dedicated to his art. By day he worked and at night he sketched statues in the park. He thus met the artist Sochenko and Carl Briulov, whose influence is evident in Shevchenko's paintings. The young artist created compositions using themes from ancient history, from the history of Russ' Ukraine (the death of Princess Olha, death of Het'man Bohdan Chmelnytsky, etc).

Тарас Шевченко. Щасливий ловець. Папір, сепія. 1856-1867 рр.
Taras Shevchenko. Lucky catch. Sepia on paper. 1856-1857.

At this point Shevchenko was still a serf. In order to win his freedom, Briulov painted a portait of poet Zukovsky and sold it in a lottery drawing. The money collected bought Shevchenko's freedom. In April of 1838 the future bard of Ukraine became a free man. Shevchenko's art of that period leans toward realism. His self portrait depicts a young man, full or promise, strength and determination.

In 1843 Shevchenko visited Ukraine. The doors to the most influential homes were opened to him, as we can see in the numerous portraits he painted of noted individuals. But he also painted scenes from villiage life — "The Apiary", "A peasant family", etc. It was at this time that he conceived the periodical "Ukraine in Pictures" which was to consist of three major themes: scenes of exceptional beauty, or those tied to historical events; variations on the mode of life; historical scenes. Of the conceived 12 only 6 were published in Petersburg.

Тарас Шевченко. Дві дівчини. Папір, офорт, акватинта. 1858 р.
Taras Shevchenko. Two girls. Etching, aqautint., 1858.

The second trip Shevchenko made to Ukraine was in 1845, as a graduate of the Academy of Arts and as a member of an archeographical commission. On this trip he painted historical and architectural monuments.

In 1847 Shevchenko began to teach art at the University of Kiev, but was shortly arrested for participation in the Kyrylo Metodiivske Bratstvo. As punishment he was sent to Orenburg as a common soldier, expressly forbidden to write and paint. This horrendous punishment edict was signed by Czar Nicholas of Russia. Nevertheless, Shevchenko did draw and paint.

Again, his art depicts his life in bondage. In 1848 as a member of an expedition he journeyed to the Aral Sea. Here Shevchenko's paintings show the life style of the local people, and above all the poet's deep feelings of respect and love for his fellow man.

In 1850 Shevchenko is arrested again for breaking the no painting, no writing edict. This time he is sent to the Manhyshlak peninsula, in virtual seclusion. But, yet one more time he is allowed to join a geological expedition as a sketch artist, to record places where a search was made for the mining of coal. Here he draws scenes from the lives of local folk. Shevchenko also utilizes local people to depict biblical themes such as the parable of the wayward son (of the 12 conceived for a series, he only finished 8). Many characters in his paintings look at us with the artist's eyes, because many times he was painting himself (Robinson Crusoe, Doigenes).

In 1857, after 10 years of exile, Shevchenko is set free. His return trip home was partly on the river Volga. He painted nature scenes and portaits on the long trek to freedom. During this time he found a new interest — engraving.

It is interesting to note that in the next three years

Тарас Шевченко. Самаританка. Сепія. 1856 р.
Taras Shevchenko. Samaritan Woman. Sepia, 1856.

Shevchenko made a trumendous impact with his writing and art. The Academy of Arts honored him for high achievements in the engraving field. He also published a new edition of Kobzar and Bukvar. He made plans to publish several books on historical themes, as well as math books. Shevchenko died before he could accomplish this.

In memory of *Dmytro Samochwal*, grandfather of co-worker, Ludmila Kaniuga Golad, United States Trust Company of New York made donations for *Medical Fund* in the amount of $115.00.

Jo An Engelhart
Irene Naorlevich
Edward C. Kline
Spressa Djonbalic
Denise Docherty
Karen Miller
Maria DeMango
Yetta Rockefeller
Theodore D. Hickey
S. Jeanne Hall
Susan P. Brachtl
Ronald A. Rappo
William C. Cleary
George P. Ligotti

Тарас Шевченко. Портрет Айри Олдріджа. Папір, олівець. 1858 р.
Taras Shevchenko. Portrait of Ira Aldridge. Pencil on paper, 1858.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

UKRAINIAN FOLK SINGER TAKES PART IN SMITHSONIAN FOLKLIFE FESTIVAL

Ulana Petrivna Kot from the village Krupivie in the Rovyn oblast never dreamed of performing her native Ukrainian folk songs in America. That is until she was chosen to represent Ukraine at the Smithsonian Folklife Fetival in Washington, D.C. This summer the festival featured folk music from a number of the republics of the U.S.S.R. including Ukraine, Russia, Estonia, Georgia, and Azerbaidzhan.

Kot is reported to know thousands of folk songs. "I've been asked to write them all down, but that would take the rest of my life," she laughs. "God has blessed me with a good memory. I have only to hear a song once, and I remember it for ever." Her repertoire includes evrything from kolady and shchedryvky to love songs and seasonal songs. The wedding songs she kows number 370.

Kot's first chldhood memories are of her mother, a weaver, sitting at the loom singing as she worked. It was here that the young Ulana heard many of the melodies she now sings. Although Ulana first worked on a local farm, she soon followed her mother into weaving. Today she holds the title Meritted Artist of Ukraine and exhibits her work in museums throughout her country. Many of her weavings, embroidery and other artifacts were displayed at the Smithsonian Folklife Festival. Her career as a performer came later when her natural musical talent was discovered. Since then she has recieved numerous awards, has been the subject of a book, and recorded an album that sold out immediately.

Presently Ulana conducts a women's and a children's choir. It is the children's choir, which includes her grandaughter Irena, that is most important to her. "I want to pass to our youth the songs that have been sung in our village for generations. By teaching them I am doing my small part in preserving our rich folk culture, which includes children's songs," explains Kot. Unlike most other children's choirs, hers performs only children's songs.

Kot is unique among folk artists because most of her repetoire of folksongs is native to her own village. "Other folklorists that I know," she says "specialize in a large territory. I pride myself on not borrowing songs from other regions or villages." Ulana has become a resource and teacher for many ethnologists.

When asked whether people still sing in Ukraine she answers enthusiastically. "Our village is particularly fond of singing. People sing as they walk, as they work and often gather in the evening to sing as well. I remember walking through the village on the holiday of the Holy Trinity and hearing girls singing outdoors. They called out for me to join them, and as we sang I was moved by the beauty of Ukrainian song and was glad that in Polissia the tradition of communal singing still lives. Of course there is much singing at weddings, holidays and Ivan Kupala, which we still celebrate."

Зліва: Орися Пилишенко і Уляна Кот співачка з України у Вашинґтоні.
Fr. l.: Orysia Pylyshenko and Ulana Kot, folk singer from Ukraine.

"Real folk music," Ulana explains, "was created by the people. Today it is very easy to write a song — a composer writes the tune, a poet writes the words and a singer performs the song. But that song doesn't last, it passes and is replaced by another one. That's because the song isn't rooted in the soul of the people. In the old days, as people worked they created songs for every stage of the growing cycle. These songs help set the rhythm of life. Today's popular music cannot take place of these songs that have evolved thorough time. That is the nature of folk songs — they belong to everyone. The daily life of the people is the essence of folk music."

About her experience at the Smithsonian Folklife Festival, Kot says "I feel very fortunate to be representing Ukrainian folk arts here in Washington and I am touched by the kind reception I have recieved by the Festival organizers and patrons alike. Many people come up to my exhibit table wanting to know what the Ukrainian woven and embroidered rushnyky represent. With the help of my Smithsonian translators I explain the uses of the rushnyky during wedding ceremonies and Ukrainian holidays. Although I do not understand the

English language, I can see by their warm smiles that they appreciate my work and Ukrainian folk culture." It should be noted that Ulana Kot's translator spoke only Russian, unlike the translators for other performing artists from the U.S.S.R. who had translators that spoke their native languages. This was the subject of a Ukrainian Weekly letter to the editor of July 31.

As for Kot's experience with the Ukrainian community she says, "I feel that I am surrounded by family here. Never did I expect there to be such a large and well organized Ukrainian community in Washington. They have welcomed me with open arms and invited me into their homes. I saw the tears that my songs brought to their eyes and am glad that Ukrainians in America have not forgotten their heritage. I now consider the friends I have made my family in America and hope to someday greet them on Ukrainian soil." Kot was particularly moved by her visit to the Taras Shevchenko monument.

Her plans for the future include devoting herself to preserving the beautiful Ukrainian traditions and folk arts. Upon her departure Ulana Kot requested that this author convey a genuine Polissyan greeting to all:

May your fate bloom like the embroidery on a wedding rushnyk,
May your youth be sweet as the orchard blossom,
May your middle years be a neverending flowering,
And in your later years may you live without aging
I wish you happiness and health,
From the clear waters of the spring,
May you never encounter troubles,
Good luck to you and your children,
Everlasting beauty and many happy years.

Folk art has always influenced the development of people's awareness of their indentity and glorified their finest features — humour, wisdom, courage, and devotion to freedom. The Ukrainian people's artistic talent, their poetic nature and imagery of their thought finds an outlet in folk art. We are truly indebted to Ulana Kot and others like her who through their efforts have helped preserve for the future which was built upon generations.

Orysia Pylyshenko

GETTING ALONG WITH YOUR TEEN

Here are some ideas and techniques parents you know can try to improve their relationship with their teenagers...

1. **Make time for your teen.** Find an activity you enjoy doing together and pursue it. If your invitations are declined, keep asking.

2. **Listen, really listen.** Because parents have so much to do and so little time, we often try to listen while cleaning, washing dishes or fixing the car. Put your chores aside so your teen knows you're really paying attention.

3. **Take the long view.** Don't treat minor mishaps as major catastrophes. Choose the important issues. Don't make your home a battleground.

4. **Tolerate differences.** View your teenager as an individual distinct from you. This doesn't mean you can't state your opinion if you disagree.

5. **Respect your teenager's privacy.** If a behavior is worrying you, speak up.

6. **Let your teens sort things out themselves.** Never say that you know how your teen feels. They believe their feelings, so new and personal, are unique. They'll learn otherwise — without your help. And never imply that the feelings don't matter or will change. Because teens live in the present, it doesn't matter that they'll soon feel differently.

7. **Don't judge.** State facts instead of opinions when you praise or criticize. Stating facts like "Your poem made me smile" or "This report card is all C's and D's!" leaves it up to your teen to draw the appropriate conclusions. Teens are sensitive about being judged positively as well as negatively.

8. **Be generous with praise.** Praise your child's efforts, not just accomplishments. And don't comment on the person. "You're a great artist" is hard to live up to. "I loved that drawing" is a fact and comes from your heart.

9. **Set reasonable limits.** Teens need them. Your rules should be consistently applied — and rooted in your deepest beliefs and values.

10. **Teach your teen to make sensible decisions** and choices by encouraging independence and letting your teenager make mistakes. Don't step in unless you have to.

11. If you're a parent worried about your kid and need help, call the Covenant House NINELINE, 1-800-999-9999. **We'll do our best to help you.**

(If you know a parent who might benefit from these tips, please pass this along.)

РІК 1989 — РІК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

наше харчування

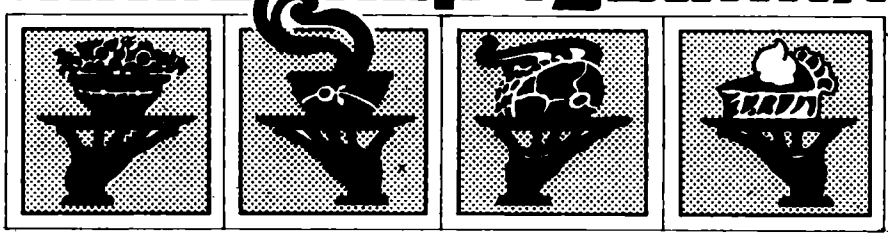

ХРИСТИНА НАВРОЦЬКА

Зближається Великдень і пора господиням взятися за печення. В часах, коли маємо морозильники є легше приготовити заздалегідь різне печиво, бо в більшості можна його заморозити. Приписи на великоднє печиво були подані в минулих роках: на сирник в Н.Ж. ч. 3/87, баба, перекладанець і нуґат — ч. 3/88. Тепер подаємо приписи на інше печиво.

ПАСКА ПРИГОТОВАНА У FOOD PROCESSOR

5 горняток борошна (муки)
3 унції дріжджів
1 1/2 горнятка теплого молока
14 жовтків
2 білка
1 1/8 горнятка цукру
1 повна ложка масла
1 повна ложка "кріско"
1 горнятко родзинків
шкурка з цитрини

До F.P. вкласти пластичний ніж.

Розтерти дріжджі з 2 ложками цукру і 6 ложками теплого молока. Розтопити масло і кріско. Вбити жовтка з малою частиною цукру (1/4 гор.) і вбити білка з 1 ложкою цукру.

До F.P. всипати 1 1/4 горнятка борошна і половину цукру. Як машина в русі, вливати по половині молока, дріжджів, вбитих жовтків. Досипати потроху і на переміну з піною 1 1/4 горнятка борошна. Машина цілий час в русі — доливати половину масла і дати шкурку з цитрини. Як все добре злучиться, вийняти з F.P. і вкласти до великої миски.

Повторити те саме з другою частиною складників і дати знову до миски; додати родзинки і перемісити разом. Залишити накрите тісто, щоби росло 1 1/2 години.

Відділити малу частину тіста на прикраси, перемісити з додатковим борошном, щоби було твердіше.

Велику ринку добре висмарувати товщем і посипати борошном, вкласти туди тісто. Як підросте, виробити з твердішого, відложеного тіста хрест і рожі і покласти на паску. Посмарукати вбитим яйцем і вкласти до печі нагрітої до 350° і пекти 1 1/2 години, щоби гарно паска зрум'янилася.

Залишилися білка і можна їх ужити на:

ДАКТИЛЕВИЙ "МАЗУРОК" — (КОРЖ)

Крихке тісто на корж:
1 1/4 горнятка борошна
4 унції (1 кістка) **масла або марґарини**
1 ложка "кріско"
1 яйце
1/3 горнятка цукру

Замісити тісто з поданих складників, розкачати на прямокутник і вкласти до добре намащеної форми.

На тісто наложити тонко морелеву мармеляду (8-унцовий слоїк apricot butter).

ДАКТИЛЕВА МАСА

1/2 горнятка цукру
1/2 ложечки "cream of tartar"
1 фунт дактилів без кісток — порізаних тонкими пасочками
1/2 фунта волоських горіхів, покраяних на куски (не мелених)
9 білків
сік і шкурка з цитрини

Білка вбити з цукром і "cream of tartar" на тугу піну, додати дактилі, горіхи, сік і шкурку з цитрини, добре вимішати і наложити на корж з мармеляду. Пекти в печі нагрітій до 350° 45-55 хвилин.

ТОРТ З МИГДАЛЮ З БІЛКІВ

3/4 фунта спареного, висушеного і змеленого мигдалю
2 1/4 горнятка цукру
10 білків
1 ложечка "cream of tartar"
коробка ванілевого цукру

Вбивати піну з білків додаючи потроху цукор і "cream of tartar".

Всипати потроху змелений мигдаль і добре, але легко вимішати.

Наложити до двох тортівниць виложених натовщеним восковим папером і пекти в печі нагрітій до 275-300° 1 годину, щоби зрум'янився і був зверху сухий.

На другий день перерізати оба коржі і переложити:
3 білка
1 ложка цукрової мучки
3-4 ложки варення з рожі (замість рожі може бути варення з морель)
сік з 1/2 цитрини

Вбити білка на піну додаючи цукор і рожу і добре втерти. Додати сік з цитрини.

Між двома переложеними коржами дати масу:
1/3 фунта ліскових горіхів, зрум'янених, без лушпинки і змелених
3 білка
1 горнятко цукрової мучки
сік з цитрини

Вбити білка з цукром на піну, додати змелені горіхи і сік з цитрини і все добре вимішати.

СКЛИЦЯ ЦИТРИНОВА

3/4 фунта цукрової мучки
сік з цитрини

Втерти і полити торт.

РІК 1989 — РІК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

ЧИ ПЕРЕДАЄМО ТРАДИЦІЇ?

Багато песимістів думає, що зі старшою ґенерацією піде у гріб усе, включно з традиціями. Може в щоденному життя не зауважується, що це не конечно так, але коли приходять свята Вокресення Христового, можемо переконатися, що саме молода ґенерація, народжена по війні, зокрема в Америці, вірно береже традицію свячення пасок у церкві.

Це наш чудовий звичай, який в Україні був придержуваний по селах, бо в містах дуже часто приходив священик до домів і святив багато заставлений великодними стравами та печивом стіл. Це теж була свого роду традиція, але на щастя, в Америці повернулися ми до прадідівських звичаїв.

Яка приємність бачити молоді подружжя з дітьми, які приносять кошики, вистелені і накриті чудово вишиваними серветками, а в кошиках пишаються пасочка, ковбаса, хрін, масло, сир, яєчка та часто самими молодими жінками писані писанки.

Усі засвічують свічки і набожно співають зі священиком "Христос Воскрес"! Чи може такий звичай пропасти? Думаю, що ні, бо якраз до нього ніхто не змушує і не намовляє, молоді спонтанно включилися у настрій Воскресення.

Очевидно, хтось може сказати, що молодше покоління ходить до церкви на Різдво і на Великдень, але дивлячись більш оптимістично, бачимо в поодиноких церквах щораз більше молодих подруж з дітьми.

Свячення пасок залишає глибоке враження і віримо, що збережеться у пам'яті дітей так, як у нас, старших, залишилося з наших дитячих літ, яких не можна забути.

Х.Н.

З НАДІСЛАНИХ КНИЖОК

Появилася дуже цікава книжечка з порадами п.з. *"Пишемо Листи"* авторства **О-КА.**

Ці поради є особливо важливими для молодшого покоління. В них подається як відповідно оформити листа з різних нагод, як вінчання, народження, уродин, як теж і в сумних моментах недуги чи смерти. Там теж подані заголовки листів до високопоставлених осіб в церковному та громадському житті.

Цікавим є теж назви степенів споріднення в родинах. Мамам та бабуням до уваги: це добрий дарунок дітям чи внукам.

Ціна — 5 дол., з поштовою посилкою — 6 дол.

Замовляти на адресу:

Olha Kuzmowych
221 Fire Island Avenue
Babylon, N.Y. 11702

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Складники, які помагають тісту рости, це: дріжджі, порошок до печення і сода, але теж повітр'я і ґаз.

Як тісто міситься чи вибивається, до нього дістається повітр'я, яке при печенню робить тісто легшим.

Ґаз — у формі вугле-двоокису — твориться при додаванню до тіста порошку, соди чи дріжджів. Цей ґаз зникає при процесі печення. Дуже важливим є точне придержування кількости тих складників поданих у приписах.

Порошок до печення "Oetker" купуємо в паперових пакетиках, або "Baking powder" у скляних слоїках. Треба їх переховувати в сухому місці. "Oetker" як надпочатий, добре вкласти до пластичного мішечка, т.зв. "ziploc", а слоїк добре закрутити.

Сода

Давніше не було порошку до печення, вживали соду, додаючи кислоту як квасну сметану, квасне молоко чи маслянку. Тепер теж стрічаємо в приписах вживання соди до печення, як напр. до медяника.

"Cream of tartar"це один зі складників порошку до печення, який має в собі кислоту. В багатьох приписах, зокрема де вживається білка, є поданий "cream of tartar", щоби задержати білу краску. Коржі з білків з додатком "cream of tartar" не кришаться.

Дріжджі продаються у двох формах: свіжі "compressed" і сухі "dry yeast". Перші є легші до вживання. Розтирається з цукром і молоком. Звертати увагу на дату, до якої можна вживати. Сухі дріжджі є в порошкованій формі і коробках. Діють повільніше, як перші. Можна держати їх довше. Оба роди держати в холодильнику.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

ЗНАЙТИ ЧАС....

Знайди час на призадуму...
Вона є джерелом сили.
Знайди час на розвагу...
Вона є тайною вічної молодости.
Знайди час на читання...
Воно є джерелом мудрости.
Знайди час на молитву...
Вона є наймогутнішою силою на землі.
Знайди час на любов інших, на те, щоби тебе любили...
Вона є Богом даний привілей.
Знайди час на приязнь...
Вона є дорогою до щастя.
Знайди час на усміх...
Він є музикою душі.
Знайди час на давання...
День бо короткий, щоби бути самолюбом.
Знайди час на працю...
Вона є ціною успіху.
Знайди час на милосердя...
Воно є ключем до неба.

З книги: "На грані сьомої декади"
подала Христя Навроцька

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ДОПИСИ

ДЕЩО ІЗ ДІЯЛЬНОСТИ 108-ГО ВІДДІЛУ СУА У НЬЮ ГЕЙВЕН.

У листопаді 1988 року відділ улаштував цікаву виставку творчости своїх членок, котра показала неабияке мистецьке обдарування одинадцяти пань, які погодилися показати свої різноманітні мистецькі вироби.

Виставка відбулася в галерії Осередку Спадщини при парафії Св. Михаїла. Організацією і укладом виставки зайнялися Марта Рудик (голова) та Галина Марків (членка і завідувач галерії), а членки своєю працею причинилися до успіху цієї імпрези. Поміж експонатами можна було побачити гарні картини, мальовані олійними і водяними фарбами, чудову гуцульську кераміку, барвисті писанки та ріжнородні вишивки не тільки на серветках і подушках, але і на вечірніх сукнях. Ориґінальні були скульптура з мармуру, скляні вироби, плетені кошики, по-мистецькому уложені квіти і гаптований комплет до хрищення немовляти. В гурті експонатів легко було зауважити майстерність, навіть професійний вишкіл деяких пань, спеціяльно у скульптурі та образотворчім мистецтві.

У цій виставці також брали участь діти членок відділу, які виставляли свої малюнки, вишивки та цікаві ручні вироби. В гурті цих експонатів звертала на себе увагу збірка чорно-білих фотографій міських видів.

Виставку відвідало не тільки українське громадянство околиці Нью Гейвен, але також члени міських історичних та етнічних товариств. Всі висловлювали велике зацікавлення і признання, та до деякої міри здивування що до мистецького влаштування та до виконання експонатів панями відділу.

Ледве закінчилася виставка своїх членок, як з початком грудня відділ спонсорував мистецьку виставку молодої малярки з Мілвіл, Н.Дж., Тереси Марків. Виставку відкрила культурно-освітня референтка 108-го Відділу Ірина Лімбергер, яка тепло привітала мисткиню і її маму, та всіх гостей, і коротко з'ясувала вишкіл та творчість Т. Марків.

Виставка, яка тривала від 4-18 грудня, складалася в більшості з образів виконаних водяними фарбами, які своїми лагідними кольорами характеризують ніжність цієї молоденької мисткині.

Приємно було познайомитися, побачити успіхи, та вітати цю молоденьку малярку поміж нами в Нью Гейвен.

Після цих виставок, відділ постановив закінчити свою річну діяльність святочно, але замість щорічної різдвяної зустрічі рішив піти з колядою на будівельний фонд Українського Музею в Нью Йорку. Доброї волі членки, незважаючи на погоду та стан здоров'я, завзято ходили з колядою по домах ньюгейвенської громади, збираючи щедрі датки на цю важливу ціль.

Виставка творчости членок 108-го Відділу СУА. Зліва Марта Рудик — голова, Галина Марків — завідуюча галерії. Creative efforts of members of Branch #108. Fr. 1. Marta Rudyk president; Halyna Markiv, gallery administrator.

Усім високоповажаним жертводавцям 108-ий Відділ висловлює щиру подяку за їхнє зрозуміння нашої спільної справи — зберегти незабутні багатства нашої культури.

Коляда придбала 945.00 дол. які відділ переслав Українському Музеєві в Нью Йорку.

М. Рудик
(голова)

108-ий Відділ СУА в Нью Гейвен сердечно вітає дві нові членки: **Марію Івасютин та Лесю Ансон.**

27-ий ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ ПІТСБУРҐ, ПА.

15-16-го жовтня наш пітсбурський Відділ Союзу Українок мав шану гостити в себе членів Екзекутиви СУА в особах пань голови Марії Савчак і орган. рефер. Олі Гнатейко. В честь дорогих гостей стараннням 27-го Відділу влаштовано прийняття з обідом, на який запрошено ширше громадянство. Смачний обід, що його приготовив Стефан Вачек, відбувся в суботу 15-го жовтня о год. 4-ій попол. в приміщенні церковної залі Української Катол. церкви св. Юрія у північній частині пітсбурщини (Нортсайт), де настоятелем церкви є о. Юрій Епил-Ярд.

Перед початком обіду гостей Екзекутиви привітала хлібом й сіллю Анна Комічак. До головного стола засіли: бувша голова Відділу д-р Татяна Кишакевич, фінансова секретарка, Марія — Люс Петрущак, заст. голови Анна Конецка, голова СУА Марія Савчак, орган. реф. СУА Ольга Гнатейко, голова 27-го Відділу Марійка Вовчук, секрет. Люба Глут-

ковська і о. Юрій Епил-Ярд, який молитвою відкрив цей небуденний обід. Після обіду головну доповідь в українській мові виголосила Марія Савчак — голова СУА. Вона у своїй змістовній доповіді з'ясувала завдання та працю Централі, як рівнож участь Централі СУА у влаштуванні прийняття та показу української ноші на відзначенню 100-ліття Міжнародної Ради Жінок, яке відбулось в місяці липні '88 року в приміщенні залі Пресового Клюбу в столиці — Вашінґтоні. В цьому прийнятті взяло участь жіноцтво, що репрезентувало понад 70 жіночих організацій світу. Під час Форуму вони мали нагоду ближче познайомитись із історією та культурою поневоленої України. Голова СУА підчеркнула, що про наше українське жіноцтво СВІТ знає. Другою доповідачкою була заступниця голови для справ організаційних Ольга Гнатейко, яка у своїй інформативній доповіді українською і англійською мовами начеркнула розвиток членства та Відділів на терені Америки. Свою доповідь закінчила словами: "Бути членкою великої жіночої родини Союзу Українок Америки є гордістю жінки Українки". Доповіді пань з Головної Управи СУА були надзвивайно інформативними. У дальшій програмі Марійка Вовчук, голова 27-го Відділу в коротких та влучних словах розповіла про пророблену працю Відділу та вручила Голові СУА чек в сумі 210.00 дол., що їх зложили членки в пам'ять покійної Стефанії Голуб'як, бувшої довголітньої голови 27-го Відділу, на потреби організації. Пресова реф. Відділу Іванна Старощак розказала історію існування пітсбурського Відділу СУА від початків його існування на протязі 60-ти років. Многолітствієм закінчено офіційну частину програми, якою провадила Люба Глутковська. Прозірки, що їх висвітлювала та пояснювала в обох мовах О. Гнатейко, були особливо цікавими, бо дали глядачам повний образ початків творення організації Союзу Українок на терені Америки, як також вклад праці бувших голов у розбудові СУА, та вкінці повний успіх із пророблено праці, якою втішається на терені Америки й чужинецького світу.

По висвітленню прозірок, членки перейшли до другого новозбудованого будинку, який міститься при церкві під назвою "Шептицькі-Армс". Це чотириповерховий будинок для емеритів. В одній із просторих кімнат продовжувались наради. Користаючи із присутності пань з Головної Управи в дружній атмосфері порушено багато важливих питань. На запити членок пані із Централі СУА давали вичерпні відповіді та поради, які морально та духово скріпили наш Відділ. Між іншим, голова СУА із спостережень ствердила, що 27-ий Відділ у Пітсбурґу є унікальним, бо в ньому є членки молодшого і старшого віку, як рівнож ті, що володіють українською мовою і ті, які не володіють, одначе знаходять спільне зрозуміння. Кавою та смачним тортом в пізній годині вечора закінчено ці небувало корисні наради.

Помимо короткого побуту, пані з Головної Управи СУА мали нагоду виступити на Українській Радіопрограмі, яку провадить щонеділі Михайло Комічак. До успішного побуту, контактів та уприємнення часу дорогим гостям причинились: голова Відділу Марійка Вовчук і Анна Конецка. Від Відділу в подарунок вручено паням дві стилево вишиті подушки — роботи Лідії Вовчук.

Мусимо відмітити: 27-ий Відділ СУА рівнож бере активну участь у суспільно-громадській праці на терені пітсбурщини. Влаштовує щорічно українські вишивані вечорниці, відсвятковує свята Героїнь, а на протязі шістьох підряд років влаштовує мистецькі виставки та продаж печива на Українських Фестивалях Пітсбурґа. Дохід із продажі печива передається як вклад цеголки на розбудову Української Кімнати при Пітсбурському Університеті.

З ініціятиви бувшої голови д-р Татяни Кишакевич було зібрано і передано на Український Музей в Нью Йорку 2015.00 долярів.

Членки 27-го Відділу СУА також зорганізовано брали участь у відсвяткуванні та маніфестаційному поході святкувань 1000-ліття Хрещення України, що відбулось в м. Пітсбурґ та столиці Америки — Вашінґтоні.

До скоординування успішної праці у Відділі причиняється чимало голова Марійка Вовчук, яка очолює Відділ на протязі кількох каденцій.

Іванна Старощак,
пресова референтка

ЕПІЗОД З ДІЯЛЬНОСТИ РЕФЕРЕНТКИ СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ 74-ГО ВІДДІЛУ СУА В ЧІКАҐО

26-го жовтня 1988 р. була гарна осіння погода і ми з Марією Турчин вибралися відвідати наших немічних земляків в старечому домі Regency Nursing Home N. 6631 N. Milwaukee Ave.

В бюрі пробувала я провірити точність своєї листи, чи може зайшли деякі зміни від часу останніх відвідин, але секретарка була занята і ми пішли без провірки.

Як звичайно, зачинаємо від першого поверху. Тут в кімнаті під числом 112 живе Петро Соколенко — 78-літній свідомий чоловік з Великої України, родини не має і ніхто його не відвідує. В нього ми задержалися найдовше, щоб вислухати всі його жалі і проблеми. Прикро було нам слухати оповідання Соколенка, як то він, як добрий син своєї мами, із православної віри дався намовити на євангелицьку і як то мама всі їх тяжко запрацьовані гроші віддала євангелистам. Петрові ще на Україні сліпий пророк сказав, що для нього жінка не вродиться і це сповнилося. Сказав нам теж, що заощаджені триста долярів, за які плянував купити собі теплі речі на зиму, медсестра випрала, чи може присвоїла собі, — хто його знає?

На другому поверсі я вже пізнала на коридорі Анну Кеґен — сестру Олени Скот — хвору на елцгаймер. Ми тут довго не задержувалися, дали їй овочі, солодке і овочевий сік і подалися дальше.

На третьому поверсі пізнали ми нових земляків, бо говорили на коридорі по-українськи. І так, включно з четвертим поверхом, ми відвідали всіх і поділили їм все, що принесли зі собою.

Час скоро минав і важко було ще відвідати нашу союзянку Марію Баранську, яка перейшла поважну операцію. Пані Баранська гарно виглядає по операції і вже добре чується. Показала нам гарні квіти, які принесла п. Турула, (ми принесли овочі) і, як медсестра, пояснила нам перебіг своєї операції.

Підсумовуючи наші відвідини, я дійшла до висновку, що потрібна більша поміч для людей в старечих домах, а не тільки відвідини. Вони повинні мати когось довіреного, до кого могли б звернутися у всіх своїх проблемах. Референтки повинні сходитися з головою Суспільної Опіки, який інформував би нас про всі права людей в старечих домах. На так багато Відділів СУА в нашому місті, ми повинні поділити працю суспільних референток і призначити кожному Відділові відповідну частину міста — чи старечій дім. Тоді референтка буде мати нагоду краще пізнати жителів того дому і докладніше вив'язуватися із своїх обов'язків.

Ярослава Головата, реф. Сусп. Опіки
74-го Відділу СУА, Чікаґо

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ВИШИВАНА ДИТЯЧА ЗАБАВА

В осінній день, як листя метеликами злітають з дерев і вкривають землю різнобарвними килимами, наші малята спішили на свою свято-забаву. Свято відбулося в школі Непорочного Зачаття, 20 листопада 1988 р. у Воррен, під управою пань Ірини Прийми, Олі Конюх, Зені Прибули і Лярисси Богатюк і при оплесках публіки ввійшли парами діти веселі, щасливі до гарно прибраної залі. Цей День залишиться надовго в пам'яті малят-вірлят.

Попереду відважно і самовпевнено хлопчик ніс золотий тризуб завершений хрестом, на синьому тлі. По боках йшли дві дівчинки зі срібними коронами, як символ князя Володимира і княгині Ольги. Свято було получене із останнім відзначенням 1000-ліття Хрещення України. Свято спонзорував 76-ий Відділ СУА.

До дітей із садочку долучилися діти до восьми літ, всі вони біля 50 — у вишиваних одягах, про які подбали матері і бабуні вони вийшли на сцену. Голова Ксеня Кучер відкрила свято і привітала дітей і гостей, які мимо зливного дощу заповнили залю. Гарно прозвучали пісні на тему 1000-ліття і спільні деклямації з відповідними рухами рук.

Заступниця голови Оля Ласка представляла публіці малят які сходили зі сцени і пояснювала докладно і влучно вишивані одяги.

В другій частині свята великою атракцією був гостинний виступ новозаснованого лялькового театру з Клівленду з першою виставкою п.з. "КОЗА ДЕРЕЗА". У веселий настрій впровадив публіку епізод про який голова повідомила, що найменший "артист" розплакався.... тому друга частина імпрези розпічнеться з кількахвилинним спізненням.

Діти зі захопленням слідкували за грою звірят і простягали до них рученята. Душею театру була Галя Гафткович. Помагала Марта Грушкевич і Ліда Косик. Вони всі добре і вправно виконали своє завдання. Щасти їм Боже на дальшу ету в праці, яку задумують продовжувати. Ляльковий театр приїхав за стараннам голови Ксені Кучер.

На святі були присутні о. катехит Христофер Войтина о. Севастіян Саболь о. С. Ковбаснюк, сестра Варвара-директорка школи і голова Окружної Ради Орися Лончина. Учителька Мирося Бараник і Леся Бараник на жаль не могли бути присутніми і радіти своїми успіхами в садочку.

По виставі публіка розходилася з почуттям віри, що з наших малят-звірят виростають вартісні одиниці, повні снаги і любови до всього що своє.

Ірина Гнатчук — прес. реф.

КОЛЯДА 119-ГО ВІДДІЛУ СУА

Продовжувати традицію та зобов'язання Відділу для Музею, членки, обдаровані музичними та голосовими здібностями знову подалися на шлях коляди у Різдвяний час. В цьому році це завдання-зобов'язання було тим важче до переведення, що деякі членки того невеличкого, а з такою посвятою діючого гуртка, мали поважні родинні труднощі. Не зважаючи на це, а може пригадуючи слова "Всякоє нині отложим попеченіє", піднесли вгору прапор та пішли шляхом давніх колядників, давніх звичаїв.

Так, як минулими роками, широко розкрила Йонкерська громада свої гостинні двері, посипалися щедрі датки для Українського Музею. Відділ гордо передає "заколядовану" суму 1635,00 дол. до каси Музею.

О. Руденська,
прес. реф.

На знімці колядниці 119-го Відділу СУА: Ольга Жевецька, Марія Борковська, Анна Качмарська-Хоманчук, Іванна Ганквич, Люба Сохан, Ірена Моцюк та Ольга Кулинич, зібрані під пропам'ятним хрестом 1000-ліття при церкві Св. Михаїла в Йонкерсі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ"

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. мґр-а Мирона Утриска,** чоловіка нашої довголітньої касирки Галини Утриско, складаємо на Пресовий Фонд журналу "Нашого Життя" 50.00 дол. — **10-ий Відділ СУА, Філядельфія.**

Замість квітів на свіжу могилу нашої довголітньої і невіджалуваної членки Відділу і членки управи **бл.п. Марії Луців,** — складаємо 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **10-ий Відділ СУА, Філядельфія.**

Замість квітів на свіжу могилу мого мужа **бл.п. Стефана Заплатинського** і моєї землячки **бл.п. Марії Луців,** пересилаю через 68-ий Відділ СУА у Сиракюзах 30.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Марія Заплатинська.**

Замість квітів на могилу **св.п. Юрія Ватаманюка** — батька нашої членки Туні Ґрот, пересилаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **членки 84-го Відділу СУА, Чікаґо**

Замість квітів на свіжу могилу нашого дорогого **зятя бл.п. о. Омеляна Іската,** складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", через 66-ий Відділ СУА, **Ольга і Микола Духновські.**

В пам'ять **бл.п. Івана Полянського,** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" складає 20.00 дол., **сестра Юлія Полянська, членка 24-го Відділу СУА**

Замість квітів на далеку могилу **бл.п. Люби Клим,** синової (невістки) Іванни і Ярослава Климів, складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюємо глибоке співчуття, **82-ий Відділ СУА, Нью Йорк, Н.Й.**

В пам'ять **бл.п. Дмитра Самохвала,** батька нашої членки Наталії Канюґи, складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо глибоке співчуття, **82-ий Відділ СУА, Нью Йорк, Н.Й.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Розалії Крушельницької,** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" склала 15.00 дол. дочка покійної **Марія Гунт,** через **26-ий Відділ СУА в Гемтремк, Міч.**

В пам'ять мойого незабутнього чоловіка **бл.п. мґр-а Петра Яцева,** замість квітів на Пресовий Фонд "Нашого Життя" склали пожертви такі особи: **по 10.00 дол.** — Т.Т. Борас, Олена і Роман Татарські; **по 20.00 дол.** — Евгенія Рубчак, Таня Борас; **100.00 дол.** — Лідія Яців. **Разом 160.00 дол. Лідія Яців.**

У світлу пам'ять моєї дорогої і незабутньої Мами **бл.п. Ґлікерії Мачук,** союзянки та вчительки на рідних землях, пересилаю 50.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", через 29-ий Відділ СУА, **дочка, мґр Зірка Цимбаліста.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. шваґра і вуйка **Романа Флюнта,** складаємо 50.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", **Богдан і Тетяна Ясінські з дітьми.**

В пам'ять мойого батька, **бл.п. Дмитра Самохвала,** складаю 50.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", **Наталія Канюґа.**

Замість квітів на свіжу могилу кузинки **бл.п. Ірини з Венгриновичів Чучман,** складаю 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Люба Делькевич.**

Вже десять років пройшло над могилою моєї незабутньої "тети" **Анастазії Плаксій** (24.II.1979) в Клівленді, Огайо. Замість китички квітів, пересилаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 30.00 дол., **Ірина Дибко-Филипчак.**

Замість квітів на свіжу могилу пок. **д-р Мирослави Сагайдак,** складаю 30.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", **Олена Мартинюк.**

Замість квітів на далеку могилу незабутньої мені **бл.п. Д. Марії Миколаєвич,** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Александра Ямрозик.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Татіяни Мотики,** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Ірина О. Павлічко.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **д-ра Михайла Логази,** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 25.00 дол. Дружині п. Марії і всій Родині висловлюю глибоке співчуття, **Надія Сеник.**

Замість квітів на свіжу могилу дорогої нам і незабутньої знайомої **бл.п. Олени Томоруґ,** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", Вельмишановним паням сестрі П. Рудницькій, доні Мирославі і внучці Зіні висловлюємо наше глибоке співчуття, **Микола і І. Лебеді.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Марії Оленець,** матері нашої членки Марійки Підлуської, складаємо 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині покійної висловлюємо щирі співчуття, **89-ий Відділ СУА, в Кергонксоні, Н.Й.**

В першу річницю смерти **бл.п. Ігоря** (Шаня) **Старосольського,** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Ірена Щербанюк**

В пам'ять **бл.п. Люби Клим,** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Анна Політило.**

Замість квітів на свіжу могилу моєї приятельки дитячих літ, **бл.п. Дарії Гнатківської-Лебедь,** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 25.00 дол. **Марія Ґеник-Березовська, Торонто, Онт., Канада.**

В пам'ять д-р **Олени Томоруґ,** складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюю щире співчуття, **Марта Цимбаліста.**

Замість квітів на свіжу могилу нашого кузина **бл.п. д-ра Мирона Зарицького,** складаємо 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **інж. Роман і Люба Раковські.**

В пам'ять **бл.п. Катрусі Стернюк-Каранович,** яка упокоїлася в січні 1988 року в Арґентіні, складаю 20.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Соломія Дроздовська.**

В пам'ять **бл.п. Остапа Квітковського,** замість квітів, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 20.00 дол. Щирі співчуття Мамі, пані д-р Марії Квітковській, **Соломія Дроздовська.**

Замість квітів на свіжу могилу дорогої **бл.п. Ірени Чучман,** складаємо 20.00 дол. на Прес. Фонд "Нашого Життя", **Ліда і Василь Колодчини.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Стефана Заплатинського,** складаю 15.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Люба Мриглоцька.**

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Романа Савчака,** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Нашого Життя", **Емілія Воляник, членка 33-го Відділу СУА.**

Our sincere condolences are extended to **Lydia and Andrew Zakrewsky** and **Maria Pidluski** on the loss of their mother **Maria Olynec.** A contribution of $10.00 is made in her memory to the "Our Life" Press Fund. **Rosalie and Harry Polche.**

ПЕРЕДПЛАТА "НАШОГО ЖИТТЯ" — ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В пам'ять **бл.п. Осипи Олінкевич-Михайленко** складаю 15.00 дол. на передплату журналу "Наше Життя" для "Бабусі", **Люба Козбур.**

ФОНД МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Датки на Медичний Фонд для потребуючих недужих, що тепер прибувають до США, зложено на похороні св.п. Ірини Чучман:
50.00 дол.: Марта Бородайко, Чікаґо; **30.00 дол.:** Микола і Олена Лісківські, (81-ий Відділ СУА); **по 25.00 дол.;** Евген і Параскевія Василини, (81-ий Відд. СУА); Стефан і Марія Колтик, (81-ий Відд. СУА); **по 20.00 дол.:** Ярослав і Марія Базюки, (81-ий Відд. СУА); Стефанія Гладиш, (81-ий Відд. СУА); Ярослав і Оля Дужі; Текля Дулька; Т. Захарійчук; Анна Кошельовські, (81-ий Відд. СУА); Тетяна Обушкевич, (81-ий Відд. СУА); М. Постоловський, (81-ий Відд. СУА); Андрій і Тамара Сисаки; Л.Д. Федорко: **по 10.00 дол.:** А.Л. Блюй; В.С. Гупалівські; Т. Назаренко, (81-ий Відд. СУА); Марія і Роман Лазарчуки, (23-ій Відд. СУА); Томас Півко; Григорій і Ева Смолій, (23-ій Відд. СУА); Ева Фотчук, (81-ий Відд. СУА); Петро і Анна Хмілі; Люся Ярема, (81-ий Відд. СУА); **по 8.00 дол.:** Анна Іванець, Надія Терлецька. **Разом: 436.00 долярів.**

Вшановуючи пам'ять **Дарії Лебедь,** складаємо на Фонд Медичної Допомоги 25.00 дол., **Ольга і Іван Гірні.**

В пам'ять **бл.п. Ю. Грицюка,** на сироти в Бразілії 20.00 дол. складає **Осипа Яворська.**

Замість квітів на свіжу могилу моєї найліпшої приятельки **Ірени Смик-Чигрин,** складаю 20.00 дол. на Фонд Медичної Допомоги, **Дарія Говикович.**

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Вшановуючи пам'ять нашого дорогого кума, **бл.п. Володимира Сидорака,** жертвуємо 500.00 дол. на дівочий Інститут в Бразілії, а родині покійного складаємо щирі співчуття,
Стефан і Володимира Сливоцькі

Пересилаю чек на 2,000.00 дол. через 93-ій Відділ СУА на сталий фонд імені пок. **Дмитра Радовича,** з котрого тільки відсотки мали б покрити кошти навчання у формі стипендії стипендіятові, який бажає бути католицьким священиком. Є побажаним, щоби він був українського походження, з Південної Америки, володів українською мовою та потребував такої допомоги. По закінчені Богословських студій одного стипендіята, призначити стипендію слідуючому семінаристові на тих самих умовинах.
Микола Радович

В світлу пам'ять померлих в родині уфундовуємо стипендію для студента/тки в Бразілії (якщо можливо техніки) через 22-ий Відділ СУА. Вп. Паням всего найкращого і багато нових успіхів у Вашій благородній праці,
Евстахія і Ярослав Струтинські

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Петра Яціва,** нашого краяна, складаємо 20.00 дол. на Стипендійний Фонд СУА до Бразілії, а Дружині покійного висловлюємо щире співчуття,
Василь і Евдокія Баринич, Степан і Евдокія Климишин

Замість квітів на свіжу могилу, дорогої нам, **бл.п. Святослави Жуковської,** складаємо 100.00 дол. на стипендійний фонд СУА до Бразілії,
д-р Олександер і Ярослава Ґудзяки

Замість квітів на свіжу могилу **Остапа Квітковського** пересилаємо **50.00 дол.** на допомогу сиротам у Бразілії, а родині Марусі і Марті Квітковським складаємо щирі співчуття,
Ярослав і Софія Скрипники, Канада

У світлу пам'ять нашого дорогого сина, **бл.п. Романа Іванчишина,** пересилаємо продовження стипендії для теолога Данила Проника, через 82-ий Відділ СУА,
Ірина Іванчишин

У світлу пам'ять **бл.п. Святослави Жуковської,** Матері яка померла 31 грудня 1988 р., пересилаємо 200.00 дол. до Стипендійного Фонду СУА на допомогу сироті у Бразілії, через 76-ий Відділ СУА,
д-р Орест і Реня Городиські

У світлу пам'ять бл.п. **Любомира Дем'янчука** залучуємо 1,000.00 дол. на стипендії для українських дітей у Бразілії, через Стипендійну Акцію СУА,
Христина Дем'янчук — 700.00 дол., Оксана і Юрій Стеранки — 100.00 дол., Микола і Зоріяна Дармохвали — 100.00 дол., д-р Ейб і Христина Вилсон — 100.00 дол.

В пам'ять нашої незабутньої доні, **бл.п. Оксани Павлів,** пересилаємо 250.00 дол. до Стипендійного Фонду СУА, як продовження стипендії для Іванки Проник та Оксани Гупало, через 34 Відділ СУА,
Подр. М. і О. Павлів

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Володимира Романа Сидорака,** мужа моєї шкільної товаришки Зеновії Павлух-Сидорак складаємо 25.00 дол. на виховання молодих священиків у Бразілії, через Стипендійну Акцію СУА. Опечаленій родині Покійного висловлюємо щире співчуття.
Юлія (Максимович) з мужом Емелієм Лоґуші

У 16-літню річницю смерти мого незабутнього і дорогого мужа пересилаю 100.00 дол. на дальшу допомогу Е. Гуменюк, через Стипендійну Акцію СУА,
Люба Мосевич

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

за час від 1-го до 31 січня 1989 р.

2,000.00 дол. — М. Радович (93);

по 1,000.00 дол. — Д. Витанович, Я. Кукіль (93 в пам'ять всч. о. Михайла Шевчука);

700.00 дол. — М. Савчин;

600.00 дол. — А. Скібіцька;

по 550.00 дол. — О. Кушнір і А. Саґатий (67);

525.00 дол. — С. і В. Сливоцькі;

450.00 дол. — В. і О. Папіж;

410.00 дол. — Я. Левицька;

по 400.00 дол. — Г. і Костинюк, 107-ий Відділ СУА;

370.00 дол. — С. і О. Ґіба (82);

по 350.00 дол. — ОО Союзу Українок Півд. Австралії, Дж. і Д. Вайдлер (72), М. Круг (89);

по **300.00 дол.** — С. Ґулік (33), д-р В. Онуферко (78), М. і Л. Осадци, Ф. Сисин, Р. і К. Собол (93) М. і М. Радович, д-р А. Школьник (7), А. Школьник (7);

по 250.00 дол. — д-р Р. Біляк (47), д-р М. Дицьо (78), М. Рудик (108), В. і О. Роговські (83), Б. і М. Шміґелі (47);

225.00 дол. — Б. і Х. Турченюк (90);

по 220.00 дол. — Л. і І. Кушнірі (67), Б. і Більовщук (4), Г. Шембель;

210.00 дол. — д-р А. і Д. Якубовичі (99);

по 205.00 дол. — М. Грибик (Австралія), д-р М. і М. Грушкевичі (33), М. і О. Лапки (Австралія);

203.00 дол. — 84-ий Відділ СУА (зложили: 53.00 дол. — М. Дорожинська, 50.00 дол. — С. Сенків, по 25.00 дол. — А. Шкірпан, М. Ріпецька, 20.00 дол. — В. Боднарук, 15.00 дол. — К. Черник, по 10.00 дол. — О. Стефанська, С. Шандра;

по 200.00 дол. — М. і М. Баран (89), М. і І. Бойко, Т. Борас, Р. і М. Бриттани (82), В. Воронка, Н. і Л. Голинські (4), В. Костик (17); Г. Костюк (11); М. Лебо (32); Я. і М. Матковські (120), Н.Н. (120), Л. Олесницький (28), І. і Х. Плута (13), В. Садівник, К. Салюк (71), СУ Австралії ім. Лесі Українки, 108-ий Відділ СУА, Г. Федорук (Австралія), д-р В. і Н. Шкільники;

160.00 дол. — Я. і Е. Струтинські (22);

150.00 дол. — 106-ий Відділ СУА;

100.00 дол. — Т. Кулик (70), Я. Лабка (11);

125.00 дол. — Я. і Я. Букачевські (65);

115.00 дол. — д-р С. Стецура (33);

52.00 дол. — З. Бернадин-Ґалло (113);

по 50.00 дол. — С. і С. Котик (72), 113-ий Відділ СУА, Ю. Штокало:

по 25.00 дол. — Г. Зирук, С-М. і М. Тимяк;

Щиро дякуємо

Анна Кравчук
референтка стипендій СУА

Орися Яцусь
комісії стипендій СУА

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У листопадовому числі "Нашого Життя" у рубриці: "Замість квітів на Пресовий Фонд" на списку жертводавців — членок 7-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Акрон, Огайо опущено слідуючі особи: **Анну Шабловську, Параскевію Когут і Анну Курило,** які склали **по 3.00 дол. в пам'ять бл.п. Юліянни Білецької.** Щиро перепрошуємо за наше переочення.

Редакція

Просимо прізвища писати друкованими літерами в обох мовах.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ТРИВАЛИЙ МЕМОРІЯЛЬНИЙ ФОНД ім. РОМАНА ТИШОВНИЦЬКОГО

1150.00 дол. — Александер і Оксана Тишовницькі;

250.00 дол. — Дарія Тишовницька;

100.00 дол. — Роман і Марія Тершаковець-Гавриляки;

50.00 дол. — Емілія Саноцька;

по 25.00 дол. — Марія і Стефан Залітач, Роман Куціль, Мирослав і Іванна Мартинець, Зенон і Ізабеля Омецінські, Мирон і Галя Тичкі, Роман і Анна Чорнобілі;

по 20.00 дол. — Орест і Ірина Гафтковичі, Роман і Люба Домбчевські, Іван Федишин, Володимир і Віра Мотика, Володимир і Мирослава Приймаки, Омелян і Марія Омецінські, Анастазія Смеречинська, Ростислав і Таня Шутери;

по 10.00 дол. — Ярослава Кушнір, Ярослав і Марія Матковські, Зенон і Ірена Михайлюки, Мирон і Ірена Руснаки, Марія Холевчук, Ірина Шміґель, Людвик і Аріядна Бахи, Олена Довгалюк, Микола і Анна Єйни, Михайло і Катерина Ляльки, Анна Капітан, Христя Ковч, Іван і Марія Крамарчуки, Марія Крижанівська;

по 5.00 дол. — Марія Джус, Таля Ґуран, Марія Лозинська, Петро і Марія Лещишини, Марія Костів, Татіяна Мотика, Галина Павлічко, Василь і Ірена Семанюки, Анна Сохоцька, Михайлина Пилипець, Єлисавета Пост.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

В пам'ять мого батька бл.п. **Миколи Остапяка,** в першу річницю смерти складаю 1000.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Марія Соробей

В пам'ять нашої Дорогої **Доні Віри,** складаємо 1000.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку,

Альбіна і Федір Луцишини

В пам'ять **бл.п. Юлії Воловодюк,** складаємо 1000.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Володимир і Катерина Воловодюки

Замість квітів на могилу **св.п. Богдана Гадзевича,** зложили: **по 100.00 дол.** — Катря, Дарія і Андрій Гадзевичі, Лев і Ольга Стеткевичі, **по 50.00 дол.** — Юлія і Марія Демчуки, Надя Гадзевич; **30.00 дол.** — Надя Гафткович; **по 25.00 дол.** — Роман Платош, д-р Михайло і Іванна Яцух, Мирон Красій; **по 20.00 дол.** — Володимир і Стефа Стасишини, Аня Олексишин, д-р Ярослав і Ірина Остапюки, Ірина Чайковська, Осип і Володимира Теслюки, Борис Крупа, Славко і Дозя Кушнірі, Віра, Наталка і Люба Кушнірі, Петро Пришляк, 93-ій Відділ СУА; **по 15.00 дол.** — Ярослава Кукіль, Ліда Фіцалович, Мирослава Кузьо; **по 10.00 дол.** — Роман і Корнеля Соболі, Петро і Евгенія Ковальські, Яків і Марія Несторуки, Володимир і Ірина Балко, Анна Радович; **5.00 дол.** — Роман і Мелянія Кузьми. **Разом 705.00 дол.**

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

В пам'ять бл.п. **Юрія Цьолка** на Український Музей зложили: **100.00 дол.** — Надія і Маріян Цьолко; **по 50.00 дол.** — Іванна Цьолко, Стефанія і Іван Цьолко, Наталка і Анатоль Питлярі, Христина і Богдан Певні, Софія і Тит Геврик; **40.00 дол.** — Ірина і Андрій Лещуки; **по 30.00 дол.** — Т.П. Ярмак, Т.І. Лисик; **25.00 дол.** — д-р І. Гребеняк; **по 20.00 дол.** — Анна і Ігор Цьолко, Марта і Р. Вілямс, Д.С. Ганас; **10.00 дол.** Ш.І. Раджерс; **5.00 дол.** — І. Білина. **Разом 550.00 дол.**

В пам'ять **наших Батьків** складаємо 500.00 дол. на Український Музей,

мґр Петро і Лідія Прокопів Яцеві

В пам'ять **бл.п. Юліяна Охримовича,** складаю 500.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Ірина Охримович

Вшановуючи **бл.п. Ольгу Геврик,** матір п. Тита, заст. голови Управи Українського Музею, **бл.п. Миколу Терлецького,** батька п. Татяни Тершаковець, члена Управи УМ, **бл.п. Романа Тишовницького,** батька п. Олександра, скарбника Управи УМ, зложили на Український Музей: **100.00 дол.** — Марія Даниш, **по 75.00 дол.** — Іванна і Степан Рожанковські, Марта і д-р Богдан Цимбалісті, д-р Осип Данко, **25.00 дол.** — Ірена і д-р Лев Кушнірі. **Разом 350.00 дол.**

В пам'ять **бл.п. Миколи і Марії Чумів** складаю 250.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Наталія Чума

В пам'ять **бл.п. Богдана Фіґлюса,** чоловіка нашої племінниці Мітьки, складаємо 150.00 дол. на Український Музей,

Стефан і Іванна Рожанковські

В пам'ять родичів **бл.п. Матвія і Катерини Псуй** і бл.п. **Ілька і Анни Войчас** зложили на Український Музей 100.00 дол.

Володимир і Анастазія Псуй

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Ольги Геврик** зложили на Український Музей: **50.00 дол.** — 67-ий Відділ СУА; **25.00 дол.** — Оксана Командовська. **Разом 75.00 дол.**

В пам'ять мого чоловіка **бл.п. Юрія Леджера** складаю 112.50 на Український Музей,

Віра Задорецька-Леджер

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Богдана Стусика,** мужа кузинки Оксани, складаємо на Будівельний Фонд Українського Музею 100.00 дол.,

інж. Володимир і Лідія Маґуни

В пам'ять незабутнього батька **бл.п. Самуїла Ровзича,** складаємо 100.00 дол. на Український Музей,

Орися і Микола Лаба

Замість квітів на свіжу могилу мами **бл.п. Юстини Сеник-Ковальської,** зложили на Український Музей — **70.00 дол.** — родина Петра Ковальського, **30.00 дол.** — пані Леся Дитюк. **Разом 100.00 дол.**

В пам'ять моєї дорогої сестри **бл.п. Теклі П'ятнички** в першу річницю її смерти 3-го грудня 1987 року в Україні, складаю 100.00 дол. на Український Музей,

Марія Дозорська

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Пані Тетяни Богачевської,** яка відійшла у вічність 12-го жовтня 1988 р., приятелі і знайомі в її незабутню пам'ять і честь склали пожертву на цілі Українського Музею. Зложили: **по 25.00 дол.** — Л. Крушельницька, п-во Залуцькі, п-во Кучері; **10.00 дол.** — С. Диба-Ценко, **30.00 дол.** — Розалія Богачевська. **Разом 115.00 дол.**

В пам'ять бл.п. **Василя Гнатова,** зложили на Український Музей: **50.00 дол.** — Дарія Н. Кузик, **25.00 дол.** — Анна Політило. **Разом 75.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу нам Дорогої **бл.п. Юлії Воловодюк,** складаємо 50.00 дол. на Український Музей,

Лідія і Зенон Козак

В пам'ять **бл.п. Юлії Воловодюк,** зложили на Український Музей: **100.00 дол.** канадських — Катерина Максвел, **10.00 дол.** — Василь і Наталка Думи.

В пам'ять **бл.п. Романа Фенчинського,** складаю на Будівельний Фонд Українського Музею 50.00 дол.,

Розалія Фенчинська

Замість квітів **в пам'ять Осипи Михайленко,** складаю на Український Музей 50.00 дол.,

М.Г. Воєвідка

В пам'ять нашої дорогої і незабутньої сестрички **Параскевії Олексюк** складаємо 50.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Брати Василь і Дмитро Ткачуки

Замість квітів на могилу **бл.п. Ольги Пришляк,** мами Александра Пришляка, складаємо 50.00 дол. на Український Музей,

Марта і Роман Данилюки

Замість квітів на свіжу могилу кузена **бл.п. мґр-а Романа Тишовницького,** складаємо 50.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Зиновій і Теодозія Савицькі

Замість квітів на могилу мойого дорогого професора **Марка Лепкого** складаю 50.00 дол. на Український Музей,

Оксана Ленець

Замість квітів на могилу **Куби Терлецької,** складаю 50.00 дол. на Український Музей,

Оксана Ленець

В пам'ять **бл.п. Івана Одежинського,** складаємо 50.00 дол. на Український Музей,

Роман і Мира Кузики

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Евстахії Снилик** і **бл.п. Івана Карбона,** складаю по 20.00 дол. на Український Музей. Разом 40.00 дол.

Марія Душник

Замість квітів на могилу пані **Йосефіни Михайленко,** мами пані Арети Колодій, складаю 30.00 дол. на Український Музей,

Люба Туркевич

Замість квітів на могилу **бл.п. Богдана Гадзевича,** зложили 25.00 дол. на Український Музей,

Джеймс і Ненсі Едвардс

Замість квітів на могилу світлої **пам'яти Дарії Лебедь,** складаємо на Український Музей 50.00 дол., **Ольга і Іван Гірні.**

Замість квітів на могилу нашої незабутньої товаришки **св.п. Дарії Гнатківської Лебедь** на Український Музей складають: **50.00 дол.** — Іза Малюца Боярська, **по 25.00 дол.** — Теодозія Адріянович Гайвас, Лідія Соколовська Станько, Ірина Хом'як Кравців, **по 20.00 дол.** — Стефанія Дмоховська Барановська, Ярослава Фостяк-Лабка. **Разом 165.00 дол.**

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Романа Тишовницького,** складаємо 25.00 дол. на Український Музей,

Ірена і Лев Кушнірі

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої товаришки юних днів пані **Богачевської** складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку,

Галина Чехут

Замість квітів на свіжу могилу **Романа Терлецького,** Батька моєї приятельки Хризанти Терлецької-Кордуби, складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку,

Слава Рубель

В пам'ять **бл.п. д-ра Палідвора,** складаємо 25.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Мирослав і Марія Лабуньки

ХРИСТИНА ГОДІВ ЮЗИЧ

ПАМ'ЯТІ МАРТИ ТАРНАВСЬКОЇ

Стою біля фортепіяно і бачу: недописані ноти Марти Тарнавської. Тяжко повірити, що вона вже їх не закінчить.

Проминув рік, відколи відійшла у Вічність бл.п. Марта Тарнавська, а пам'ять про неї і жаль за втраченою людиною залишаться назавжди.

Народилась вона в родині Марії та Ярослава Колтунюків у Львові. Середню освіту отримала у львівській гімназії СВасиліянок. Рівночасно вчилась гри на фортепіяно в Українському Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка. Музику полюбила так, що вирішила продовжувати студії у Відні, де й завершила їх дипльомом. Повернувшись до рідного Львова, працює піяністкою в театрі "Веселий Львів". Незабаром одружується з директором цього театру Зеноном Тарнавським.

У 1949 р. Марта Тарнавська з родиною поселилась в Дітройті. Тут вона почала давати лекції гри на фортепіяно, бо мала гаряче бажання заохотити й навчити молодих українців цієї "універсальної" мови — музики. Тоді почалось наше знайомство.

Марта Тарнавська була основоположником і директором Українського Музичного Інституту в Дітройті, а теж вела клясу гри на фортепіяно. Незадовго до смерти репрезентувала Дітройт на з'їзді вчителів Українського Музичного Інституту Америки в Нью Йорку. Була там обрана заступником президента.

Марта Тарнавська була вчителькою клясичної музики і, як патріотка, переплітала свою програму творами видатних українських композиторів. Це був її вклад у духовне виховання української молоді. Завдяки їй молоді українці засвоювали музичну культуру; в них родилося почуття рівновартости української культури в рамках світової музичної культури. В процесі виховання молоді відіграли чималу роль численні концерти та виступи, які вона організувала зі своїми студентами. Марта Тарнавська була вродженим вихователем. Місією свого життя вона обрала передачу багатої української культурної спадщини новим поколінням, тому її активність не обмежувалася лише до навчання гри на фортепіяно в Українському Музичному Інституті. Вона викладала також українську культуру в "Рідній Школі". Марта Тарнавська була динамічною вчичтелькою, яка стимулювала учнів, заохочувала їх до найкращих поступів у науці. Вона вміла передати цінності української культури всім, хто цим цікавився.

В пам'ять **бл.п. Юрія Тишовницького,** складаємо 25.00 дол. на Український Музей,

Василь і Марія Кемпи

З приводу смерти **бл.п. Василя Гнатова,** складаємо 20.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею. Родині померлого висловлюємо наші найщиріші співчування,

Іванна і Ярослав Клими

З НАГОДИ...

З нагоди родинного свята **Вп.п. Марії Даниш,** присутні зложили на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку: **по 100.00 дол.** — Соня і Ярослав Рожанковські, Богдан і Наталія Ковалі; **по 50.00 дол.** — Мирослава Савчак, Богдан і Марта Цимбалісті; **25.00 дол.** — Ольга і Роман Гуглевич. **Разом 325.00 дол.**

В її пам'ять створено фонд для нагороди учнів за найкраще знання рідної мови.

Завдяки своїм чеснотам її постать остається в нашій пам'яті як образ зразкової людини, яка безмежно любила рідну церкву, батьківщину й родину.

Коли дивлюсь у минуле, то пригадую, що М. Тарнавська любила книжки, любила читати і ділитися думками про прочитане. Також дуже любила подорожувати. Вакації присвячувала подорожам і вивчанню нових матеріялів з культурної спадщини України. Була багатогранною особистістю, яка радо розмовляла зі старшими чи молодими про музику, літературу, політику. Любила людей, музику та картини.

Її прикмети випливали із її глибокої релігійности. Життя — це була школа, але для Покійної не була ця школа легкою.

Ці ряди, писані із щиро засмученого серця, нехай будуть китицею калини на могилі незабутньої Марти Тарнавської.

"Тільки той досягає мети, хто іде,
Тільки той, хто горить не згорає,
Стеле килим для нього життя молоде
Смерть вінок йому вічний сплітає"

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 6 лютого 1988 ангел смерти перетяв нитку життя нашої невіджалуваної **сл.п. Розалії Гриб.** Для нас усіх це був великий удар. ціле життя сл.п. Рози було позначене працею. Походила із села Корнечі на Самбірщині. У 1941 році була вивезена з сестрою Катериною на примусову працю до Німеччини. По закінченні війни у 1945 р. одружується з Володимиром Грибом, а в 1950 році молода родина з двома діточками переїжджає до Америки і осідають в Гемонд, Індіяна.

Покійна була дуже релігійна, була скора, бистра, енергійна, товариська і весела — хотіла усім допомогти. Легко здобуває прихильність і приязнь людей. Родина, що в міжчасі побільшилась, завжди у неї на першому місці.

У 1969 році Роза була однією із співзасновиць 102 Відділу СУА в Індіяні, де проявляла велику активність. Довгі роки була господарською референткою. Працювала щиро і жертвенно. Була також взірцевою членкою Сестрицтва Вівтаря і Вервиці при Українській Кат. Церкві Св. Йосафата. З болем відпровадили ми дорогу Розу на місце вічного спочинку.

Віримо, що добрийи Бог нагородить її щедро за невигоди і труди, що положила для родини, церкви і громади. Замість квітів 102 Відділ СУА жертвує 30.00 долярів на Стипендійний Фонд СУА.

Марія Лібер

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що несподівано відійшла у вічність на 85-му році життя **бл.п. Йоанна Сосляр** з дому Стригалюк, довголітня членка 5-го Відділу СУА в Дітройті.

Покійна народилася у Підкамені на Україні. До Америки приїхала в 1921 році. Вийшла заміж за Віктора Сосляра. Мали три доньки, яким дали релігійне і національне виховання. Наймолодша доня Йоанна вступила до монастиря Сестер Василіянок у Філядельфії.

Покійна відзначалася лагідною вдачею. Любила свою родину, свою церкву і свій нарід і щедро давала на церковні і громадські цілі. Крім СУА належала до Сестрицтва при церкві Непорочного Зачаття у Гемтремку.

Членки Відділу взяли участь у похоронних відправах покійної, а замість квіті на свіжу могилу зложили 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Покійна полишила в глибокому смутку три доньки, шість внуків і чотири правнуки та членок союзянок.

Нехай американська земля буде їй легкою.

Управа і членки 5-го Відділу СУА
в Дітройті

Замість квітів на свіжу могилу дорогої **бл.п. Йоанни Сосляр,** членки 5-го Відділу СУА в Дітройті, доньки і внуки складають 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 15-го липня 1988 р. відійшла у вічність по важкій недузі довголітня членка 21-го Відділу СУА в Бруклині **бл.п. Текля Долгун.** Народилася 7-го лютого 1910 р. в Бронксі, Н.Й. Покійна була взірцевою мамою й бабунею. Лагідної вдачі. Любила все рідне. Щедро жертвувала на церковні й громадські цілі. Пожертвувала 500.00 доп. на потреби 21-го Відділу. Від усього членства попрощала Покійну в похоронному заведенні теплими словами Стефанія Пасторе. В глибокому смутку залишила дві донечки Маріянну Тудіска й Юлію Балкофер, 6 внуків і одного правнука, брата Івана в Арізоні, 2 сестри, Галину і Марію в Ужгороді.

Похорон відбувся 18 липня 1988 р. на цвинтарі св. Карла Н.Й. Вічна Їй Пам'ять.

Емілія Саноцька,
пресова референтка

Ділимося сумною вісткою, що 17-го жовтня 1988 р. відійшла у вічність на 96 році життя **Ольга Крайчик,** найстарша активна членка 69-го Відділу СУА в Лорейні, Огайо.

Народилася св.п. Ольга у Кам'янці Струміловій в заможній родині Гасюків. Дитячий і молодечий вік провела у теплій родинній атмосфері. Закінчила учительський семінар, недовго учителювала і вийшла заміж за лікаря ветеринарії д-ра Омеляна Крайчика.

Бурхливі роки визвольних змагань завели молоде подружжя аж до нашого золотоверхого Києва у рядах Галицької Армії. Коли ж повернулися назад, Господь поблагословив їх двома синами, але воєнне лихоліття не дозволяло їм жити на Україні, а закинуло їх до Польщі, де застала їх Друга світова війна. Старший син Юрій пішов слідами батька і став у ряди Дивізії Галичини, а молодшого, Богдана, доля закинула до Німеччини а відтак до Америки. Старший син по війні дістався до Канади, де згинув трагічно в автомобільній катастрофі 1960 р., залишивши сиротами дві доні. Д-р Омелян тяжко захворів і відійшов у вічність 1965 року.

Усі удари життя сл.п. Ольга переносить терпеливо і по-християнськи, без нарікань.

Син Богдан, який оселився у Лорейні, Огайо докладає усіх зусиль і спроваджує маму до Америки. Тут прожила 22 роки у теплому родинному домі сина і невістки Марії, членки 69-го Відділу СУА.

Зараз по приїзді вступає до 69-го Відділу СУА і є його активною членкою до кінця свого життя. Мов журавлі, що відлітають у вирій, так відходять з наших рядів наочні свідки визвольних змагань нашого народу. Прощай, дорога посестро союзянко.

Закінчення на ст. 36

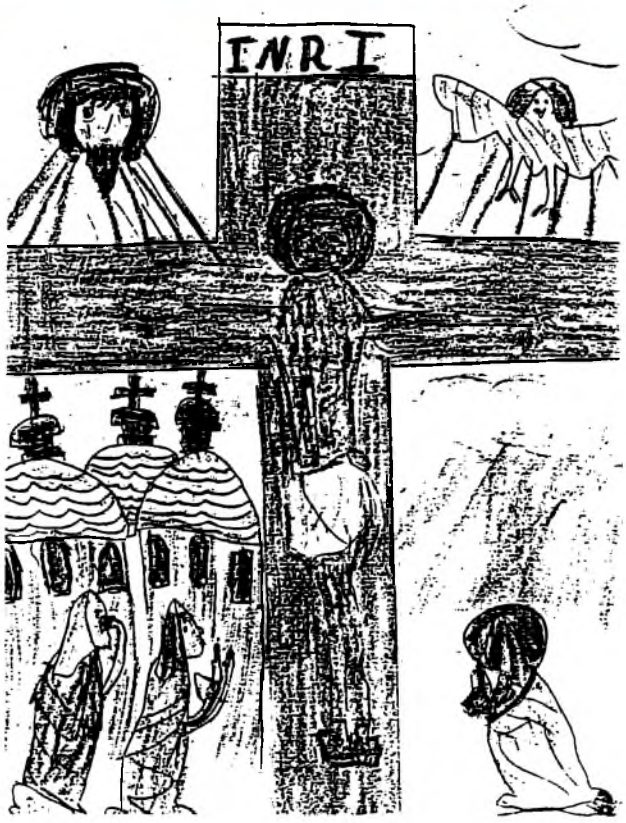

Катруся Кіляр, 9 літ — внучка п. Галі Кіляр.

ОЛЕКСА СТЕФАНОВИЧ

НА ВЕЛИКДЕНЬ

На Великдень діл і вись*
Сонце злотом заливає
На Великдень сонце грає —
Блись-блись!

На свята усім святам,
На яєчко, на червоне,
На дзвіницях усі дзвони —
Бам-бам!

І так любо для діток
Позбігатися гуртами
І на сонці крашанками —
Цок-цок!

*Діл і вись — земля і небо.

РОЛЯНИК

ТВІЙ ДУХ МІЖ НАМИ

Найкращий Сину України,
Тарасе, Батьку дорогий!
Про Тебе слава світом лине,
Про Тебе знає світ цілий.

Сьогодні в кожній нашій хаті
Твій образ в квітах на стіні,
При ньому стануть батько-мати,
А з ними діточки дрібні.

І "Заповітом" привітають,
І кожне Батька спом'яне,
Дітворі личенька засяють,
У серці гордість спалахне.

Бо цеж великі роковини,
Велике свято Тараса —
В ньому вся гордість України,
Вся наша слава і краса.

І прочитає дітям тато,
Як жив сиріткою Тарас,
Як з лихом Він боровсь завзято
Терпів недолю раз-у-раз.

Ми знаємо — Він Україну
З неволі духа увільнив.
За те, що з неї пута скинув,
Він власним щастям заплатив.

Тепер ми сильні і бадьорі,
Бо не опущені, самі!
Хоч Ти пішов від нас між зорі,
Твій дух між нами по всі дні.

І усміхається з картини
До діточок своїх Тарас:
"Учіться діти України,
До праці кличу, кличу вас!"

* * *

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів США - Нью Йорк, Н.Й. США.

В. ЖУКОВСЬКИЙ

КОТИК І КОЗЛИК

Ось котик вусатий
В садку собі бродить
А козлик рогатий
За котиком ходить.
І лапкою котик,
Вмиває свій ротик,
А козлик рудою
Трясе бородою.

П. ВОРОНЬКО

ЇЖАЧОК-ХИТРЯЧОК

Їжачок-хитрячок
І з голок та шпильок
Пошив собі кожушок.
І у тому кожушку
Він гуляє по садку,
Натикає на голки
Груші, яблука, сливки.
І до себе на обід
Він скликає цілий рід.

Рис. Ельмира Ґеруляк

О.Г.

ЛИСТ ДО ЛЬВОВА

Тета Віра зробила цілій родині милу несподіванку. Вона принесла відео — запис концерту, який влаштувала українська громада у Львові. Дохід з концерту був призначений на побудову пам'ятника Тараса Шевченка у Львові. На концерті виступали хори, бандуристи, солісти, скрипаки й піяністи. Матейко також слухав концерту і найбільш подобався йому Хор Хлопчиків зі Львова "Дударик" у білих вишиваних сердаках. Вони співали

Думи мої, думи мої
Лихо мені з вами
Нащо стали на папері
Сумними рядами...

Хлопчики співали прекрасно і всі слухали як зачаровані, навіть мала пустунка Таля сиділа спокійно і слухала.

Тета Віра сказала, що пізнала маму одного хлопчика, коли відвідувала Україну влітті. Він називається Костик. Врадуваний Матейко сказав:

"Я хочу написати листа до того хлопчика, бо мені дуже подобається, що вони хочуть, щоби у Львові стояв пам'ятник нашого славного поета-генія Тараса Шевченка. Ми маємо в Америці дуже гарний пам'ятник нашого Тараса у Вашінґтоні. Я також хочу сказати йому, що я, моя сестричка Наталка й мій товариш Ромчик чекаємо, коли знову створиться великий дитячий хор "Молода Думка" в Нью Йорку, бо ми всі дуже любимо співати".

Ще того самого дня Матейко почав писати листа до Львова:

"Дорогий Костику — Дударику!
Я слухав Ваш концерт і мені він дуже подобався. Може ми ще будемо співати колись разом: "Дударик" і "Молода Думка" на однім великім концерті для нашого Кобзаря".

Спи спокійно у цій гостинній американській землі, а спомин про Тебе залишиться назавжди у наших серцях.

Управа і членки 69-го Відділу СУА,
Лорейн, Огайо.

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Ольги Крайник** 69-ий Відділ СУА в Лорейн, Огайо складає 120.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 1-го листопада 1988 р. відійшла у вічність довголітня членка 21-го Відділу СУА в Бруклині **св.п. Ева Роґовська.**

Покіина дуже молодою дівчиною в 1910 р. приїхала до Америки з Мостиск Великих до сестри, яка мешкала в Бруклині.

В 1912 р. одружилася з Теодором Роґовським. Виховавши дітей, вступає до 21-го Відділу СУА від початків його заснування, ще в 1930 роках. Була людиною глибоко релігійною, скромної вдачі, щирою українкою — сповняла обов'язки членки чесно й віддано до кінця життя.

Пройшла великий відтинок шляху у Відділі й своєю витривалістю видержала до 90-го року життя. За ініціативою голови Відділу Емілії Ройовської, відзначено 20-го березня 1988 р. святочним обідом 90-ліття Еви Роґовської та її довгу приналежність до 21-го Відділу, що пройшло з великим успіхом і зворушило Ювілятку до сліз.

Від 21-го Відділу прощала Покійну в похоронному заведенні голова Емілія Ройовська. Похорон відбувся 4 листопада 1988 р. при співучасті родини, приятелів і союзянок. В глибокому смутку залишила сина Михайла з дружиною, 2 внуків з родинами й 6 правнуків.

Нехай земля Вашінґтона буде Їй легкою, а пам'ять про Неї вічною.

Емілія Саноцька пресова реф.

Ділимось сумною вісткою із членством СУА, що 6-го грудня 1988 р. відійшла навіки довголітня членка 26-го Відділу СУА **Розалія Крушельницька,** з дому Лопушанська, проживши 87 років.

Покійна народилась в селі Зарваниця, Підгаєцького району і до Америки прибула в 1923 р. Спершу жила в Балтімор, Мериленд, а відтак в 1926 р. переїхала до Дітройту, Міч., де й вийшла заміж. Чоловік її помер кілька років тому назад. Покійна вступила до Сестрицтва при церкві НЗПДМ в Гемтремку, а коли зав'язався 26-ий Відділ СУА, вступила в його ряди і була членкою СУА до кінця свого життя.

Була доброї і лагідної вдачі, працьовита і довгими роками належала до господарського комітету. Коли літа почали давати знати про себе, дочка одиначка забрала її до себе, до штату Індіяна, де прожила до кінця своїх днів. Тіло покійної перевезено до Гемтремку, Міч.

Тут членки Сестрицтва і СУА відпровадили покійну із прапорами і відзнаками до церкви Непорочного Зачаття в Гемтремку, членом якої покійна була до кінця свого трудолюбивого життя. Поховано її на кладовищі Монт Олівет, де покійну прощала від 26-го Відділу СУА голова Катерина Кобаса, згадуючи її заслуги.

Покійна залишила в глибокому смутку дочку Марію Гонт з мужем, 5 внуків і 9 правнуків та союзянок.

Спи спокійно, дорога сестро союзянко, хай американська земля буде тобі легкою.

Управа і членки 26-го Відділу СУА,
Гемтремк, Міч.

ПРАЩАЛЬНЕ СЛОВО НАД ДОМОВИНОЮ бл.п. ОЛЕНИ ЛИСКО.

Щораз частіше доводиться нам прощати дорогих і близьких, що з волі Всевишнього відходять у кращий світ.

Сьогодні особливо тяжко мені прощати, від Управи і членок 82 Відділу СУА, нашу дорогу, всіми люблену, **св.п. Олену Лиско** — яку ми, як уся родина, звали Галюсею. Відійшла вона у вічність 24 грудня 1988 р.

Покійна була членкою нашого Відділу 24 роки. Останні роки, коли стан здоров'я не дозволяв їй працювати з нами, як раніше, ми її в нашому гурті не бачили.

Була вона не звичайною членкою, бо належала до основниць 82-го Відділу, який мав початок на Бронксі Н.Й.

Впродовж тих 22 років, свойого активного членства, займала ріжні пости в Управі Відділу. Найдовше і найбільше зразково виявилась, як організаційна референтка. За її стараннням, в дуже короткому часі, прибуло багато членок.

Відсутність пок. Галюсі ми особливо відчували, бо вона часто брала участь в програмах наших імпрез, як акомпаніятор до хору, або веселила нас своїми дотепними гуморесками. Всі ми її любили, шанували і поважали. Її точність у виконуванні обов'язків, жертвенність, лагідність, привітність і повна посвяти праця, нехай буде для нас усіх прикладом. Вона всеціло зі серцем була віддана Відділові і цілій організації СУА.

Спи спокійно, Дорога наша Галюсю, йди в далекий світ по заслужену нагороду, йди туди де зустріне Тебе Твій улюблений Друг життя і спільно моліть Всевишнього про кращу долю нашому народові.

Пам'ять про Тебе заховаємо назавжди у своїх серцях.

Іванна Клим
голова

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріялів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди а не погляди редакції. Редакція не буде містити неввічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає за домовленням тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.
Адреса: "Our Life", 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ СУА

7-ГО ВІДДІЛУ АКРОН, ОГАЙО

Загальні збори 7-го Відділу СУА відбулися 4-го грудня 1988 р. Окружну Управу репрезентувала голова округи Орися Свистун.

До президії ввійшли: Сальвина Іваницька — голова, Катя Бісел — секретарка. На 1989 рік вибрано **Управу в такому складі:**
голова — Катя Бісел, заступниця голови і пресова референтка — Олена Гентіш-Брехун, секретарка — Сальвина Іваницька, скарбничка — Оксана Журовська. Референтки: організаційна — Анна Мартинюк, культурно-освітня і пресова — англомовна — Наталка Мягка, суспільної опіки і стипендійна — Олена Мартинюк, виховна — Аня Треля. Господарська Комісія: голова — Марія Томашівська, члени — Анна Храпко, Анна Малий-Лазарів, Марія Дросик і Марія Іванищук.

Контрольна Комісія: голова — Параскевія Когут, члени — Антоніна Кулик і Анна Мотрович.

Олена Гентіш-Брехун,
пресова референтка

12-ИЙ ВІДДІЛ СУА, ПАРМА, ОГАЙО

Річні Загальні Збори 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки в Пармі, Огайо відбулися 20-го січня, 1989 р. з участю голови Окружної Управи Ірини Свистун. До президії зборів увійшли: Люба Дармохвал — голова, Наталка Нюман — секретарка.

Вибрано **нову Управу в такому складі:**
Надія Дейчаківська — голова, Лідія Вирста — заступниця голови і організаційна референтка, Ліда Базарко — скарбничка, Дора Сторожинська — протоколярна секретарка, Неля Винярська — кореспонденційна секретарка.

Референтки: Оксана Баслядинська — виховна, Дарія Городиська — культурно-освітня, Люба Дармохвал — музейна, Едіта Морозинська — пресова, Евгенія Гіщинська — суспільної опіки, Люба Мудра — господарська, Наталка Нюман і Христина Гук — референтки стипендій.

Контрольна Комісія: Рома Вирста — голова, Юлія Трач і Стефанія Хома — члени.

Неоніля Винярська — секретарка

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States of America $15.00, half year $8.00, single copy $1.50.
COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодиноке число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за вийнятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських долярів.

©Copyright 1989 Ukrainian Women's League of America, Inc.

Printed in USA by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011

(201) 772-2166
FAX (201) 772-1963

ISSN 0740-0225
INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

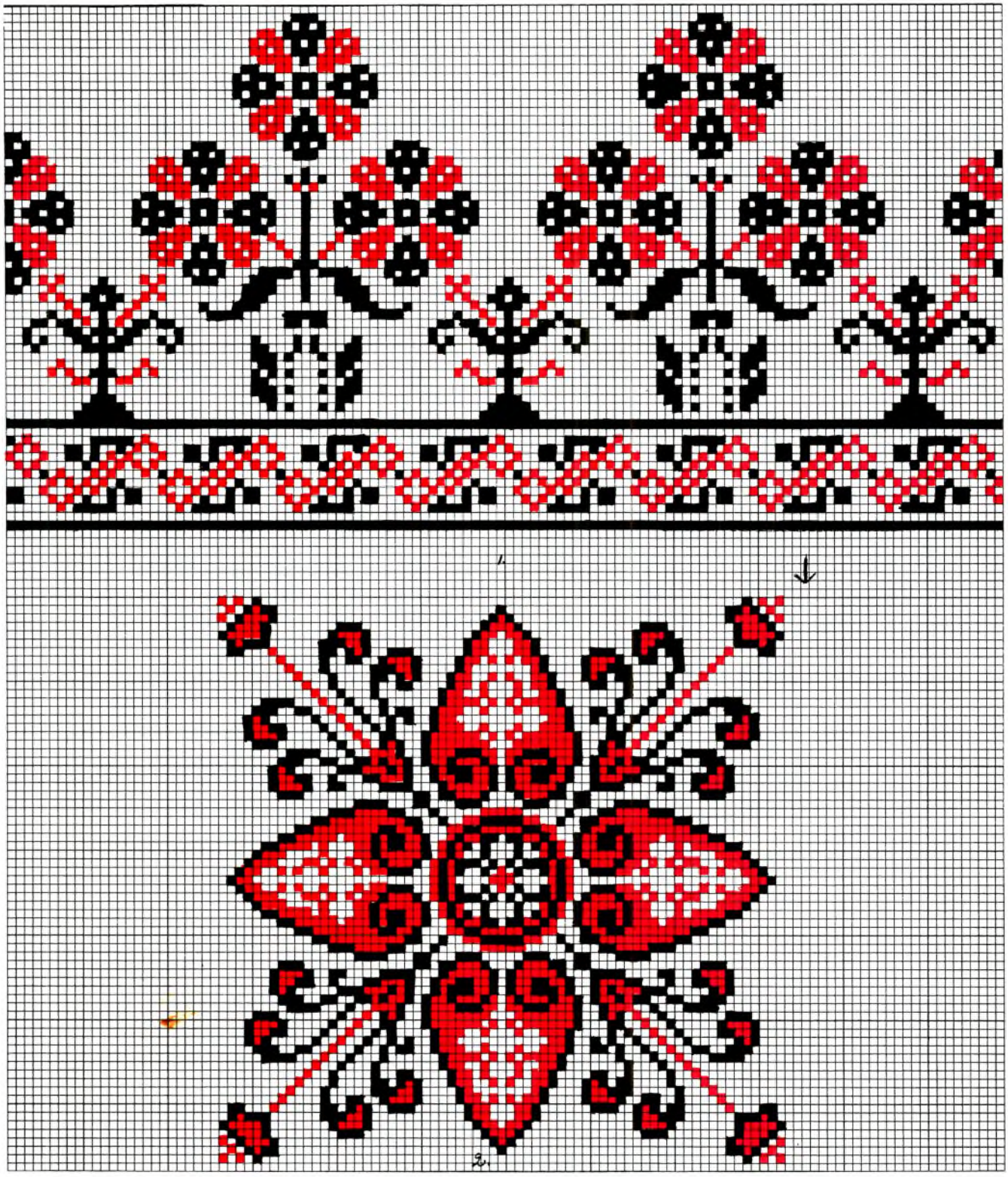

Полтавські взори. 1. Взір на кухонні занавіси. Вишити вгорі valance "лямбрекіни" а внизу дві половини занавісок. Взір із збірки кооп. "Українське Народне Мистецтво" у Львові, перед 1939 р. 2. Декоративні "патголдери" potholder. Взір складається з квадратових мотивів, стрілка означає продовження взору. Надається на предмети хатнього, або церковного вжитку. Зі збірки О.Т. Вишивати нитками М.С., чорними та червоними нитками ч. 321. Рисувала Ольга Трачук.

*Designs from Poltava. 1. Design for kitchen curtains. The valance and two bottom portions of the curtains are embroidered. The design is from a collections from the Cooperative "Ukrainian Folk Arts" in Lviv prior to 1939. 2. Decorative potholders. The design is made up of geometric motifs (the arrow indicates the continuation of the design). This design is applicable to household or church use. Embroider with black and red M.C. thread #***321. Drawing by Olha Trachuk.**

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.